

XI. Köyhäinhoito.

Köyhäinhoitolautakunnan kertomus Helsingin kaupungin köyhäinhoidon hallinnosta vuonna 1932¹⁾ oli seuraavan sisältöinen:

1. Yleiskatsaus köyhäinhoito-oloihin ja köyhäinhoitolautakunnan toimintaan.

Köyhäinhoito-olot. Köyhäinhoitolautakunta totesi jo kertomuksessaan vuodelta 1931, että kotimaisen pulan vuoden 1928 lopulla näkyviin tulleet oireet vaativat valtion ja kuntien kiinteää huomiota talvikaudella 1929—30. Vaikka pulan kotimaiset syyt olisivatkin olleet oleellisin kohdin voitettavissa jo vuonna 1930, kärjistyi tilanne yleismaailmalliseksi levinneen lamakauden johdosta jo vuonna 1931 ja varsinkin vuonna 1932 niin vakavasti, että sen vaikutukset muodostuivat erittäin tuntuviksi lakisääteisen huoltotoimenkin alalla, vaatien kunnilta suorastaan huippuponnistuksia köyhäinhoidon lainmukaisessa toimittamisessa. Köyhäinhoitolautakunta oli jo vuoden 1930 lopulla tullut tästä asiointilasta tietoiseksi ja lausunut vuoden 1931 talousarviota laatiessaan, että lautakunta oli suoranaisiin avustuksiin varannut aikomaansa pienemmän erän edellyttäen, että kaupunkikunta tulisi toimintavuonna tarjoamaan työttömille entistä suuremmassa määrin suoranaisien avustusten asemesta työtä. Kaupungin lainamahdollisuuksien supistuttua miltei olemattomiin, kävi kuitenkin mahdottomaksi varata työ- ja varatyö määrärahoja niin paljon, että niitten avulla olisi voitu huomattavasti vaikuttaa työmarkkinatilanteeseen. Vielä oli todettu, että työttömien avustaminen köyhäinhoidon toimesta vaati moninkerroin vähemmän varoja kuin varatöiden järjestäminen heille, mikä seikka luonnollisesti aiheutti köyhäinhoidon avustettavien lukumäärän arveluttavan suuren lisääntymisen. Niinpä on mainittava, että yli 500 markan arvosta kotiapua saaneita oli vuonna 1929 9,831, vuonna 1930 12,277 mutta vuonna 1931 jo 17,117 ja vuonna 1932 23,477. Tämä lisääntyminen lienee ilman muuta omansa osoittamaan, miten suuresti taloudellinen lama-aika ja sen seurainen, suurtyöttömyys, olivat heikentäneet vähävaraisen väestön toimeentulomahdollisuuksia. Köyhäinhoidon puoleen käännettiin avunpyynnöillä vuonna 1929 12,850 tapauksessa, vuonna 1930 17,414 tapauksessa ja vuonna 1931 24,275 tapauksessa mutta vuonna 1932 jo 32,144 tapauksessa. Vastaavasti ovat kasvaneet myöskin köyhäinhoitolautakunnan ja sen alaisen viraston työt. Niinpä on huomioon otettava, että samalla kun vuonna 1929 köyhäinhoitoviraston avustuskanslioiden käsittelmien asioiden (pienetkin asioimiset mukaanluettuina) lukumäärä oli 117,917, vastaava numero vuonna 1930 nousi 175,285:een, vuonna 1931 153,393:een ja vuonna 1932 413,872:een. Vielä huomautettakoon, että kodissakävijät joutuivat vuonna 1929 suorittamaan yhteensä 24,827 kodissakäyntiä, vuonna 1930 31,125,

¹⁾ Eräät kertomusta seuranneet taulukkotiedot, joita ei ole tähän merkitty, on julkaistu Helsingin kaupungin tilastollisessa vuosikirjassa vuodelta 1933.

vuonna 1931 54,536, mutta vuonna 1932 93,276. Rinnan tämän kanssa lisääntyivät myöskin diakonissojen suoritettavat tehtävät. Oltuaan vuonna 1929 17,832, vuonna 1930 20,049 ja vuonna 1931 31,163, vuokranvälittäjain sekä diakonissojen kodissakäyntien luku kohosi vuonna 1932 41,940:een. Kun köyhäinhuoltolautakunnan jaostot ratkaisevat avustusta koskevat kysymykset, on myöskin näiden jaostoissa käsiteltyjen asioiden lukumäärä vastaavasti lisääntynyt. Niinpä mainittakoon, että tällaisia asioita käsiteltiin vuonna 1929 kaikkiaan 15,564, vuonna 1930 22,648, vuonna 1931 41,359, mutta vuonna 1932 74,801.

On hyvin ymmärrettävää, että köyhäinhuoltolautakunta ja sen alaiset virkailijat ovat tällaisissa oloissa joutuneet suorittamaan raskaan päivätyön. Kevennyksen aikaansaamiseksi kaupunki oli kertomusvuoden viimeisen neljänneksen ajaksi jaettava 20 valvontapiirin asemesta 24:ään ja lautakunnan jäseniä vastaavasti lisäättävä sekä perustettava entisten 6 avustuskanslian lisäksi yksi uusi avustuskanslia, jotta yleisön vastaanotot niissä eivät jatkuisi myöhään iltapäivään saakka.

Kertomusvuotta varten vahvistettu talousarvio, jonka esityöt olivat suoritettut jo edellisenä kesänä, ei tällaisissa oloissa luonnollisestikaan voinut pitää paikkaansa. Menot, jotka kaupunginvaltuusto köyhäinhuoltolautakunnan arviota osittain huomattavasti supistaen oli laskenut 48,655,046 markaksi, ylittyivät tuntuvasti ja nousivat lopullisesti 62,266,070: 60 markkaan. Nousu ei kuitenkaan aiheutunut siitä, että suoranainen avustus tapausta tai henkilöä kohden olisi kohonnut, vaan siitä, että avustettavien henkilöiden lukumäärä edelläkerrotuin tavoin lisääntyi. Tämä tosiasia on tarkoin pantava merkille köyhäinhoidon toimintaa arvosteltaessa. Köyhäinhuoltolautakunta on näet lain määräämää julkista tehtävänsä hoitaessaan velvollinen noudattamaan voimassaolevia säännöksiä, eikä siis voi kieltäytyä antamasta tarpeenmukaista elatusta ja hoitoa niille, jotka köyhäinhuoltolain 1 §:n mukaan eivät sitä voi saada omista varoistaan tahi työllään taikka toisen huolenpidon kautta tahi muulla tavalla. Koska avustuserät henkilöä kohden jaettuina eivät ole nousseet, vaikka lamakauden johdosta yleinen köyhtyminen on ruoka- ja vuokra-avustuksen ohella enenevin määrin kysynyt varoja myöskin vaatetukseen y.m. alkeellisimpia vaatimuksia ja ihmisarvoa vastaavaan elantoon, köyhäinhuoltolautakunnan ei voida katsoa menetelleen liian avokätisesti avunannossaan, eikä semminkään, kun köyhäinhuoltolautakunta ei voi vaikuttaa yhteiskunnassa vallitsevien olojen eikä taloudellisten tekijöiden sensuuntaiseen muuttamiseen, että hädänalaisten lukumäärä supistuisi. Ei liioin ole osoitettu, että tutkimukset, joiden nojalla avuntarpeen todenperäisyys on todettu, olisivat huolimattomasti toimitettut, vaikka avustustapausten tavaton nousu, ilman että virkailijakuntaa olisi läheskään samassa suhteessa lisäetty, onkin harvoissa poikkeustapauksissa voinut aiheuttaa pienehköjä erähdyksiä.

Kaikista ponnistuksista huolimatta ei edellämainittua menojen nousua voitu välttää, vaikka apuerien normeja vuokraan, ruokaan ja vaatetukseen nähden entisestään yhä alennettiin, vieläpä niin pitkälle kuin inhimillisyyden tunto suinkin salli, ja vaikka lautakunnan alaiset virkailijat ponnistelivat äärimäisen tiukasti kaupungin edun hyväksi, työskennellen miltei korvauksetta ylityössä lakkaamatta. Todistukseksi siitä, että apuerien taso oli viety miltei minimirajan alapuolelle, mainittakoon, että päätöksiin tyytymättömät ovat lukuisissa tapauksissa valituksillaan maaherranvirastoon ja korkeimpaan hallinto-oikeuteen saavuttaneet suuremman avun.

Rinnan avustustapausten kasvun kanssa menot lisääntyivät myös laajentuneiden hallintokustannusten muodossa, joskaan ei, mihin edellä on viitattu, likimainkaan samassa suhteessa. Kanslia- ja kenttävirikailijoita oli lisääntynyt, ja pätevän työvoiman saanti tuotti edelleen erittäin suuria vaikeuksia, kun työmäärän paljouden vuoksi virkailijakunta ei olisi ollut tilaisuudessa osallistumaan suunniteltuihin opetuskursseihin ja kun maassamme ei ole edes olemassa opetuslaitosta, jossa olisi toiminnassa erikoiskurssit köyhäinhoitolalle pyrkiville.

Kun tilanne syyskuukausien kuluessa entisestään yhä kärjistyi ja köyhäinhoitolautakunnan, köyhäinhoitolain 39 §:n mukaisesti, on esitetävä asianomaisille kunnan viranomaisille toimenpiteitä m. m. työttömyyden vuoksi ilman omaa syytään hädänalaiseen asemaan joutuneiden pelastamiseksi, köyhäinhoitolautakunta vuoden lopulla valmisti asettamansa komitean kautta suunnitelman n. s. vastiketyöjärjestelmän käytäntöönottamiseksi korvauksen perimiseksi työn muodossa köyhäinhoitokustannuksista, ja toimitettiin tämä suunnitelma kaupunginhallitukselle. Lautakunnan toimistusjohtaja laati samoin kaupungin sosialijohtajalle esityksen ankaramanlaatuisen työlaitoksen perustamisesta maaseudulle ammattitaidottomille, köyhäinhoidon avustamille miehille ja sekä ammattitaitoisille että ammattitaidottomille naisille, jotta lautakunta olisi saanut lujemman selkänojan oikeudettomien avunanojain köyhäinhoidosta vieroittamiseksi ja toiselta puolen työmuotoisen korvauksen perimisen tehostamiseksi.

Kaupunginvaltuuston myöntämällä määrärahoilla kertomusvuoden kuluessa ylläpidetty n. s. vapaa-ateriajärjestelmä kevensi aluksi jossain määrin köyhäinhoidon työtaakkaa, jopa köyhäinhoitomenojakin, mutta osoittautui, kuten köyhäinhoitolautakunta vuoden 1931 kertomuksessaan oli edellyttänyt, kertomusvuoden kuluess terveiden sosialipoliittisten periaatteiden vastaiseksi, houkuttellen yhä suurempia ja suurempia joukkoja yhteiskunnan korvauksettomille armopaloille ja siten heikentäen itse-elatustarvoa, yritteliäisyyttä ja kunniantuntoa.

Väärinkäytösten torjumiseksi kaupungin apurahoilla perustettu, lautakunnan toimitusjohtajan valvonnan alainen, vapaan avustustoiminnan keskityskanslia, jonka tehtävänä oli toimia vapaiden järjestöjen yhdistyksenä sekä vapaiden järjestöjen ja köyhäinhoidon rekisteritoimiston välisenä keskittävänä elimenä, jatkoi työtänsä kesäkuun alkuun asti, ja saatii sen avulla melkoisessa määrin vältetyksi kontrolloimaton avunsaanti samalla haavaa eri tahoilta sekä poistetuksi se puute, ettei virallinen köyhäinhoito ollut avustuksista päättäessään tietoinen muilta tahoilta annetuista avustuksista.

Kerjuun torjumiseksi lautakunnan toimitusjohtaja asettui yhteyteen talonomistajajärjestöjen, seurakuntien diakoniakeskusten ja kristillisten yhdistysten johtohenkilöiden kanssa yhteistoiminnan aikaansaamiseksi ainakin ammattikerjäläisyyttä vastaan, ja onnistuttiinkin vuoden lopulla sopimaan tulevan toiminnan perusteista. Käytännöllisten toimenpiteiden toteuttaminen siirtyi kuitenkin seuraavaan vuoteen.

Paljon huolta ja vaivaa tuotti lautakunnalle edelleen kaupungin köyhäinhoitolaitosten ahtaus. Vaikka kunnalliskodissa ja työlaitoksessa ryhdyttiin soveltamaan hoidokassijojen pinta-alan ja kuutiotilavuuteen nähden sosialiministeriön köyhäinhoitotoimiston hyväksymiä minimiperusteita, oli pakko tehdä Hyvinkään kauppalakunnan kanssa sopimus entisten 25 asemesta n. 40 laitoshoidokin sijoittamisesta kauppalakunnan kunnalliskotiin hoidettavaksi 16 markan maksusta hoidokkia ja vuorokautta kohden. Työ-

laitos vuorostaan osoittautui edelleen aivan riittämättömäksi, ja kasaantui sinne vaikeimpina kuukausina satakuntakin hoidokkia yli normaalitilan.

Lautakunnassa on, köyhäinhoitotoimen pääkaupungissa yllä kuvatuin tavoin laajennuttua, virinnyt kysymys köyhäinhoidon hallinto-organisation uudistamisesta samaan suuntaan kuin mihin suuremmissa sivistysmaissa tämän alan oloja on ollut kehitettävä; ja näyttääkin siltä, että toiminnan keskittäminen enenevin määrin ammattitaitoisten virkamiesten hoidettavaksi on kysymys, jonka ratkaisua ei enää voida välttää.

Köyhäinhoitolautakunnassa oli kertomusvuonna lokakuun 1 päivään asti, jolloin avattiin uusi ylimääräinen avustuskanslia ja toimitettiin uusi piirijako, 18 jäsentä ja yhtä monta varajäsentä; mainitusta päivästä alkaen oli jäsenten lukumäärä 22. Valvontansa alaisten piirien mukaan ryhmitettyinä jakautuivat nämä seuraavasti tammikuun 1:n ja syyskuun 30 p:n välisenä aikana:

Piiri.	Jäsen, piirin johtaja.	Varajäsen.
I.	Eversti O. E. Ehrström.	Pastori Th. af Björkstén.
II.	Kansakoulunopettajatar O. Oinola.	Opettajatar I. Grönberg.
III.	Puuseppä K. Hiltunen.	Asiamies R. Paasio.
IV.	Prokuristi C. F. Fagerholm.	Kaupunginkätilö H. Edelmann.
V.	Kouluhoitajatar L. Hagan.	Lääketieteen- ja kirurgiantohtori A. Ruotsalainen.
VI.	Filosofianmaisteri H. Allenius.	Tullipäällismies A. Forsström.
VII.	Varatuomari A. Venäläinen.	Lääketieteen- ja kirurgiantohtori E. Alho.
VIII.	Rouva S. Savenius.	Lautatarhantyohtekijä J. Väätäinen.
IX.	Filosofiantohtori J. M. af Forselles.	Opettajatar E. Heikel.
X.	Ylijohtaja A. P. Arvelo.	Lääketieteenlisensiaatti A. Wartio- vaara.
XI.	Malliveistäjä T. J. Kuukkainen.	Asiamies V. Ahde.
XII.	Varastotyöntekijä S. Laine.	Rouva L. Ahmala.
XIII.	Pianoteknikko J. Virtanen.	Seppä A. Mäki.
XIV.	Rouva E. Huttunen.	Konttoristi E. Jokinen.
XV.	Rouva I. Grönstrand.	Tullipäällismies A. Forsström.
XVI.	Varatuomari A. Venäläinen.	Lääketieteen- ja kirurgiantohtori E. Alho.
XVII.	Insinööri F. Kreander.	Lääketieteenlisensiaatti L. Wetter- strand.
XVIII.	Teologiantohtori B. H. Päivänsalo.	Pastori P. Mustala.
XIX.	Filosofiantohtori J. M. af Forselles.	Opettajatar E. Heikel.
XX.	Toimittaja A. E. Leino.	Eristäjä K. Saarnijärvi.

Lokakuun 1 p:stä vuoden loppuun toimivat I—XIII, XV, XVII, XVIII ja XX:n piirin johtajina ja heidän varallaan samat henkilöt kuin siihen asti sekä lisäksi seuraavat:

Piiri.	Jäsen, piirin johtaja.	Varajäsen.
XIV.	Toimittaja A. Aalto.	Kivityömies O. Nuutinen.
XVI.	Toimitusjohtaja J. A. Lauste.	Rouva A. Kulhia.
XIX.	Rouva E. Stolt.	Konemestari A. A. Lemström.
XXI.	Rouva E. Huttunen.	Konttoristi E. Jokinen.
XXII.	Kaupunginkättilä H. Edelmänn.	Taloudenhoitaja C. Wilen.
XXIII.	Varatuomari A. Venäläinen.	Lääketiet.- ja kirurgiantoht. E. Alho.
XXIV.	Varastotyöntekijä S. Laine.	Rouva L. Ahmala.

Köyhäinhoitolautakunnan puheenjohtajana toimi kertomusvuonna jäsen Kreander ja varapuheenjohtajana jäsen Virtanen.

Kaupunginhallituksen edustajana lautakunnassa oli sosiali- ja opetusasiain johtaja J. W. Keto.

Tarkastuspiirit olivat tammikuun 1 p:stä syyskuun 30 p:ään seuraavat: 1:n tarkastuspiiri: Aleksanterin- ja Heikinkadun pohjoispuolella olevat I ja II kaupunginosan alueet; 2:n tarkastuspiiri: VIII kaupunginosa, Aleksanterinkadun eteläpuolella olevat I ja II kaupunginosan alueet, III kaupunginosa ja Tehtaankadun pohjoispuolella sekä Meri- ja Korkeavuorenkadujen itäpuolella oleva VII kaupunginosa; 3:s tarkastuspiiri: Meri- ja Korkeavuorenkadujen länsipuolella oleva VII kaupunginosa, Tehtaankadun pohjoispuolella oleva VI kaupunginosa ja Ison Roobertinkadun kaakkoispuolella oleva V kaupunginosa; 4:s tarkastuspiiri: IX kaupunginosa sekä Tehtaankadun ja Munkkisaarenskadun eteläpuolella olevat VI ja VII kaupunginosat; 5:s tarkastuspiiri: Punavuorenskadun ja Ison Roobertinkadun luoteispuolella oleva V kaupunginosa sekä Kalevankadun kaakkoispuolella oleva IV kaupunginosa; 6:s tarkastuspiiri: Kalevankadun luoteispuolella oleva IV kaupunginosa; 7:s tarkastuspiiri: XIII, XIV ja XV kaupunginosat; 8:s tarkastuspiiri: Pasila, Inkoon- ja Tammisaarenskadujen luoteispuolella oleva XII kaupunginosa, Tilkka, Ruskeasu, Uusipeltö ja Reijola; 9:s tarkastuspiiri: XI kaupunginosasta se alue, jonka rajat ovat Helsinginkatu, Kolmas linja, Siltasaarenskatu, Eläintarhanlahti ja Töölönlahti; 10:s tarkastuspiiri: XI ja XII kaupunginosista se alue, jonka rajat ovat Josafatin-, Kirstin- ja Vaasanskadut, Kallion urheilukenttä, Kaarlen- ja Agricolauskadut, Papinkuja, Siltasaarenskatu sekä Kolmas linja; 11:s tarkastuspiiri: XI kaupunginosasta se alue, jonka rajat ovat Siltasaarenskatu, Viides linja ja Hämeentie; 12:s tarkastuspiiri: X ja XI kaupunginosista se alue, jonka rajat ovat Säästöpankinranta, Hämeentie, Sakarin-, Penger-, Helsingin- ja Vilhonvuorenskadut sekä meri; 13:s tarkastuspiiri: X ja XI kaupunginosista se alue, jonka rajat ovat Pääskylän-, Harju-, Helsingin- ja Vilhonvuorenskadut sekä meri; 14:s tarkastuspiiri: XI kaupunginosasta se alue, jonka rajat ovat Franzénin-, Harjutorin-, Helsingin-, Penger- ja Sakarinkadut, Hämeentie, Viides linja ja Kaarlenkatu; 15:s tarkastuspiiri: XI ja XII kaupunginosista se alue, jonka rajat ovat Franzénin- ja Kaarlenkadut sekä Kallion urheilukenttä, Sturen-, Pääskylän-, Harju- ja Harjutorinkadut; 16:s tarkastuspiiri: XII kaupunginosasta se alue, jonka rajat ovat rautatie, Tammisaaren-, Inkoon-, Teollisuus- ja Sturenkadut ja Kallion urheilukenttä, Vaasan-, Kirstin-, Josafatin- ja Helsinginkadut; 17:s tarkastuspiiri: Vallilasta se alue, jonka rajat ovat Teollisuus-, Sturen- ja Mäkelänskadut, Someron-, Kangasalan- ja Hämeentie; 18:s tarkastuspiiri: Vallilasta se alue, jonka rajat ovat Teollisuus-, Sturen- ja Mäkelänskadut, Someron- ja Kangasalan- ja Hämeentie.

Käpylä; 19:s tarkastuspiiri: Hermannista ja Vallilasta se alue, jonka rajat ovat Hämeen-, Kangasalan-, Anjalan- ja Sammatintiet sekä pohjoisessa asumaton alue ynnä idässä meri ja etelässä Lautatarhankatu; 20:s tarkastuspiiri: kunnalliset asunnot, läntisenä rajana Kangasalantie, eteläisenä rajana Anjalantie ja itäisenä rajana Sammatintie sekä Toukolan ja Vanhankaupungin asuma-alueet.

Uuden piirijaon jälkeen 1—8 tarkastuspiirit olivat kuten edellä; 9:s tarkastuspiiri käsitti XI kaupunginosasta sen alueen, jonka rajoina ovat Helsinginkatu, Kolmas linja, Siltasaarenkatu, Porthaninkuja, Eläintarhanlahti ja Töölönlahti; 10:s tarkastuspiiri XI kaupunginosasta sen alueen, jonka rajat ovat Helsingin-, Kaarlen-, Agricolan-, It. Papin- ja Castréninkadut sekä Kolmas linja; 11:s tarkastuspiiri XI kaupunginosasta sen alueen, jonka rajat ovat Castrénin-, It. Papin- ja Agricolankadut, Viides linja, Hämeentie, Neljäs linja, Porthaninkatu ja Kolmas linja; 12:s tarkastuspiiri X ja XI kaupunginosista sen alueen, jonka rajat ovat Porthaninrinne, Hämeentie, Kolmas linja, Porthaninkatu, Neljäs linja, Hämeentie, Haapaniemenkatu, Sörnäisten rantatie, Pohjoissatama, Siltavuorensatama, Kaisaniemenlahti Eläintarhanlahti; 13:s tarkastuspiiri XII kaupunginosasta sen alueen, jonka rajat ovat Vaasan-, Kustaan-, Teollisuus-, Harju-, Helsingin- ja Fleminginkadut; 14:s tarkastuspiiri Vallilasta alueen, jonka rajat ovat Sturenkatu, Hämeentie ja Teollisuuskatu; 15:s tarkastuspiiri XII kaupunginosasta sen alueen, jonka rajat ovat Josafatin-, Sturen-, Teollisuus-, Kustaan-, Vaasan-, Flemingin- ja Helsinginkadut; 16:s tarkastuspiiri XII kaupunginosasta sen alueen, jonka rajat ovat Viipurin-, Tammi- saaren-, Inkoon-, Aleksis Kiven-, Teollisuus-, Sturen-, Josafatin- ja Helsinginkadut sekä rautatie; 17:s tarkastuspiiri Vallilasta sen alueen, jonka rajat ovat Kumpulan- ja Kangasalantiet, Sturen- ja Teollisuuskadut; 18:s tarkastuspiiri Käpylän sekä Vallilasta sen alueen, jonka rajat ovat Karstulan-, Sammatin-, Anjalan- ja Kangasalantiet (korttelin n:o 556); 19:s tarkastuspiiri Hermannista ja Vallilasta sen alueen, jonka rajat ovat Anjalan-, Sammatin-, Someron- ja Hämeentiet, Oihonnankatu, meri, Lautatarhankatu, Hämeentie, Sturenkatu ja Kangasalantie; 20:s tarkastuspiiri Kumpulan, Toukolan, Arabian ja Vanhankaupungin sekä Vallilasta alueen, jonka eteläisenä rajana ovat Oihonnankatu, Hämeen-, Someron- ja Sammatintiet; 21:s tarkastuspiiri X kaupunginosasta sen alueen, jonka rajat ovat Harju-, Teollisuus-, Pääskylän- ja Lautatarhankadut, meri, Vilhonvuorenkatu, Hämeentie ja Helsinginkatu; 22:s tarkastuspiiri X ja XI kaupunginosista sen alueen, jonka rajat ovat Haapaniemenkatu, Hämeentie, Sakarin-, Penger- ja Helsinginkadut, Hämeentie, Vilhonvuorenkatu, meri, Sörnäisten rantatie ja Haapaniemenkatu sekä Kana-, Hana-, Sompaa- ja Nihtisaaret; 23:s tarkastuspiiri XI kaupunginosasta sen alueen, jonka rajat ovat Franzénin-, Agricolan-, Torkkelin-, Penger- ja Sakarinkadut, Hämeentie, Viides linja ja Kaarlenkatu; 24:s tarkastuspiiri XI kaupunginosasta sen alueen, jonka rajat ovat Helsingin-, Penger- ja Torkkelinkadut, Agricolan-, Franzénin- ja Kaarlenkadut.

Kunkin avustuskanslian toiminta-alueen muodosti 4 tarkastuspiiriä, paitsi VI kanslian (laitoskanslian), jonka toiminta-alueena oli koko kaupunki.

Köyhäinhoitolautakunnan jaostot. Ohjesäännön mukaista asioiden käsittelyä varten jakaantui lautakunta kertomusvuonna entiseen tapaan jaostoihin. Näiden lukumäärä, erikoisjaostot mukaanluettuina, oli vuoden alku-

puolella 10 ja lokakuun 1 päivästä lähtien 11. Jaostot 1—6 ja 11 käsittelivät kaupungin alueella oleskelevien köyhäinhoito-anomuksia, toimien näistä 6:s jaosto, joka muutoin ratkaisi köyhäinhoidon laitoksiin ottamista koskevat sekä vakinaista asuntoa vailla olevien anomukset, samalla kunnalliskodin ja työlaitoksen johtokuntana. Edellämainitut jaostot muodostivat asianomaiset piirinjohtajat, paitsi VI jaostoa, jonka toiminta-alueena oli koko kaupunki, ja johon kuuluivat jäsenet Allenius, Ehrström, Leino, Oinola ja Virtanen. Puheenjohtajina näissä jaostoissa toimivat: ensimmäisessä jäsen Oinola, toisessa jäsen af Forselles, kolmannessa jäsen Leino, neljännessä jäsen Allenius, viidennessä jäsen Virtanen, kuudennessa jäsen Ehrström ja yhdennessätoista jäsen Venäläinen.

Seitsemäs jaosto, jonka muodostivat jäsenet Arvelo, Allenius ja Leino, ensiksi mainittu puheenjohtajana, käsitteli ulkokunta- eli n. k. B-tapaukset sekä köyhäinhoidon huostaan joutuvien omaisuuksien haltuunottoa koskevat asiat.

Köyhäinhoitolautakunnan työtupia hoiti edelleen erityinen johtokunta, kahdeksas jaosto, johon kuuluivat jäsenet Fagerholm, Hagan ja Huttunen, viimeksi mainittu puheenjohtajana.

Juopuneina tavattujen henkilöiden huoltojaostoon, yhdeksänteen jaostoon, kuuluivat jäsenet Kreander, Oinola ja Virtanen, puheenjohtajana jäsen Kreander.

Köyhäinhoitolautakunnalle lahjoitettujen rahastojen korkovarojen jakamisesta teki lautakunnalle ehdotukset erikoinen säätiövaliokunta, kymmenes jaosto, johon kuuluivat jäsenet af Forselles, Leino ja Oinola, puheenjohtajana viimeksi mainittu.

Kokoukset y. m. Köyhäinhoitolautakunnalla kokonaisuudessaan oli vuoden varrella 12 varsinaista ja 2 ylimääräistä kokousta, joissa käsiteltiin yhteensä 407 asiaa, nimittäin 404 toimitusjohtajan ja 3 asiamiehen valmistelemia.

Ensimmäinen jaosto kokoontui 28 kertaa, toinen jaosto 26 kertaa, kolmas jaosto 27 kertaa, neljäs jaosto 26 kertaa, viides jaosto 27 kertaa, kuudes jaosto 24 kertaa, seitsemäs jaosto 21 kertaa ja yhdestoista jaosto 8 kertaa. Näissä kokouksissa käsiteltiin yhteensä 74,801 asiaa, joista ensimmäisessä jaostossa 11,943, toisessa 13,051, kolmannessa 11,502, neljännessä 11,764, viidennessä 14,331, kuudennessa 6,824, seitsemännessä 1,621 ja yhdennessätoista 3,765.

Kunnalliskodin ja työlaitoksen johtokunta kokoontui 18 kertaa ja käsiteli yhteensä 337 asiaa, joista 17 koski 312 hoidokin pois pääsyä laitoksesta.

Köyhäinhoitolautakunnan työtupien johtokunta kokoontui 22 kertaa ja käsiteli kokouksissaan yhteensä 154 asiaa.

Säätiövaliokunta kokoontui kertomusvuonna yhteensä 4 kertaa.

Juopuneina pidätettyjen huoltojaosto kokoontui 46 kertaa ja käsiteli yhteensä 15,183 asiaa, minkä lisäksi jaosto poliisiviranomaisilta vastaanotti 2,695 laadultaan sellaista ilmoitusta, jotka eivät jaoston mielestä aiheuttaneet toukokuun 3 p:nä 1931 annetun, juopuneiden huoltoa koskevan lain 2 §:n säätämiä toimenpiteitä. Jaoston käsittelemistä asioista päädyttiin 4,644 tapauksessa kirjallisen ja 256 tapauksessa suullisen ohjauksen, neuvon tai varoituksen antamiseen.

Lautakunnan vuoden kuluessa käsittelemistä joko periaatteellista laatua olevista tai yleisempää mielenkiintoa herättävistä asioista mainittakoon seuraavat:

Lautakunnan kokouksessa tammikuun 4 p:nä kaupungin alue jaettiin voimassaolevan köyhäinhoidon ohjesäännön 5 §:n mukaisesti 20 tarkastuspiiriin eli yhtä piiriä vähempään kuin edellisellä vuonna, ja tuli sen mukaisesti, kun VI eli laitoskanslia jätetään lukuunottamatta, kunkin 5 eri avustuskanslian alueella toimimaan 4 tarkastuspiiriä piirinjohtajineen. Kun mainittujen avustuskanslioiden avulla ei kuitenkaan avustustapausten yhä lisääntyessä voitu tulla toimeen, köyhäinhoitolautakunta elokuun 29 p:nä ehdotti perustettavaksi yhden ylimääräisen avustuskanslian lisää ja anoi 97,000 markan suuruista määrärahaa sen kertakaikkisten perustamismenojen ja jatkuvien kustannusten vuoden viimeisen neljänneksen aikana suorittamiseen. Samalla lautakunta ehdotti, että sen jäsenten ja varajäsenten lukumäärää lisättäisiin 4:llä, jotta kaupungin alue uuden kanslian perustamisen jälkeen voitaisiin tarkoituksenmukaisesti jakaa uudelleen tarkastuspiireihin, tarvitsematta määrätä samaa lautakunnan jäsentä samalla haavaa useamman piirin johtajaksi. Syyskuun 15 p:nä päivätyssä kirjeessä kaupunginkanslia ilmoitti kaupunginvaltuuston saman kuukauden 7 p:nä hyväksyneen lautakunnan esityksen ja valinneen lautakuntaan tarpeelliset lisäjäsenet ja niiden varamiehet, joten uusi avustuskanslia, VII kanslian nimellä, voitiin lokakuun 1 p:nä avata sitä varten vuokratussa huoneistossa Vilhonvuorenkujan 20:ssä. Lautakunnan kokouksessa lokakuun 3 p:nä kaupunki sitten jaettiin 24 tarkastuspiiriin entisten 20 asemesta ja asetettiin entisten jaostojen lisäksi uusi yhdeksänneksi nimetty jaosto käsittelemään VII avustuskanslian avustustapakukset. Uusi jaoittelu saatettiin yleisön tietoon määrätyn tavoin julkisella kuulutuksella.

Sittenkun köyhäinhoitolautakunnan puheenjohtaja ja toimitusjohtaja olivat kaupunginhallituksessa työttömyyskysymyksestä käytyjen neuvottelujen yhteydessä lausuneet toivottavaksi, että kaupungin puolesta järjestettäisiin sopiva työmaa sellaisille nuorenpuoleisille naimattomille miehille, joilla vallitsevan työttömyystilanteen aikana ei ollut mitään mahdollisuutta päästä edes varatoihin ja jotka sen vuoksi olivat joutuneet köyhäinhoidon elätettäväiksi sekä viettämään aikansa joutilaina, jopa usein kerjuullakin, kaupunginhallitus oli vaatinut rakennuskonttorilta ehdotusta tällaiseksi työmaaksi. Rakennuskonttorin ehdotettua Pasilan ja Ruskeasuon väliselle suoluodealle järjestettävän rikkojen kaatopaikan muokkamista tarkoitukseen sopivaksi työmaaksi ja ilmoitettua, että siihen tarvittaisiin 203,000 markan suuruinen määräraha huomioonottaen, että työ tehtäisiin siten, että rakennuskonttorin toimesta suoritettaisiin työn johto ja tilitykset, mutta että työssä käytettävät työntekijät otettaisiin köyhäinhoidon välityksellä, kaupunginhallituksen yleisjaosto joulukuun 23 p:nä 1931 päätti, että mainitun kaatopaikan järjestämiseksi tarpeelliset alustavat työt saatiin aloittaa hetimiten varatyömäärärahoilla sekä että varatoita varten tarvittavia määrärahoja pyydetäessä asiasta oli ilmoitettava kaupunginvaltuustolle. Tämän nojalla lautakunta saattoi vuoden alusta alkaen VI avustuskansliansa välityksellä osoittaa työmaalle n. 70 joutilaana kuljeskelevaa tai työlaitoksessa työpajatyöhön kokonaan totuttomaksi havaittua nuorehkoa miestä, jotka suureksi osaksi olivat tehneet itsensä syypäiksi annettujen kotiaavustusten väärinkäyttöön juopottelevan tai muuten paheellisen elämäntapansa vuoksi. Aluelääkärit tutkivat työosoituksen saaneet varmuuden saamiseksi siitä, että he olivat täysin työkykyiset ja heistä annettiin ilmoitus kaikille avustuskanslioille nimenomaisella huomautuksella, ettei heille, elleivät olleet sairastuneet tai muusta syystä käyneet

työkyvyttömiksi, ollut annettava minkäänlaista avustusta, koska heitä varten on varattu erityinen työmaa, josta maksetuilla palkoilla he hyvin saattoivat tulla toimeen, jos vain halusivat käyttää voimiaan itse-elatukseensa. Menettely osoittautui tehoisaksi keinoksi n. s. ammattityöttömien kurissapitämiseksi, sillä köyhäinhoitolain 1 §:n 1 momentinkaan nojalla nämä eivät voineet vaatia pakollista köyhäinhoitoa, niinkauan kuin tilaisuus työhön heille oli varattu. Tässäkin yhteydessä lautakunta katsoo velvollisuudekseen kokemuseräisenä käsityksensä alleviivata sellaisten toimenpiteiden jatkuvaa välttämättömyyttä, jotka tarjoavat lautakunnalle selkänojan sen taistelussa aiheettomia avunanoja vastaan. Lautakunnassa tehtiin se havainto, etteivät monetkaan Ruskeasuon työmaille osoitetuista, vaikka heille annettiin työn laadun vaatimat tamineetkin, viitsineet siellä työskentelyään pitemmälti jatkaa, vaan jatkoivat juopotteluun y. m. s. Mutta kun ketään työmaalta ei tämän vuoksi erotettu, eivät he voineet muussakaan muodossa apua saada, vaan joutuivat köyhäinhoidosta vieroitetuiksi.

Tammikuun 21 p:nä päivätyllä lähetteellä kaupunginhallitus pyysi köyhäinhoitolautakunnalta lausuntoa Helsingin ammatillisen paikallijärjestön työttömyyskomitean tammikuun 15 p:nä kaupunginvaltuustolle osoittamasta anomuksesta, että kaupungin toimesta tarpeen vaatiessa järjestettäisiin maksuttomia asuntoja niille kaupungin henkikirjoissa oleville työttömille, jotka pitkällisen työttömyyden johdosta eivät kyenneet niitä itselleen hankkimaan. Köyhäinhoitolautakunta käsiteli asian kokouksessaan helmikuun 1 p:nä; ja kun komitea, joka marraskuun 5 p:nä 1931 oli asetettu harkitsemaan kysymystä siitä, oliko mahdollista ja tarkoituksenmukaista kaupungin joko yksin tai yhdessä asiaa harrastavien järjestöjen kanssa järjestää yöpymispaikkoja yksinäisille työttömille, sekä, jos niin oli laita, kysymystä siitäkin, miten yöpymispaikat oli järjestettävä, oli tammikuun 28 p:nä päiväämässään mietinnössä toimittamiensa tutkimusten perusteella tullut siihen tulokseen, että aloitteen annettaisiin raueta, mutta että sensijaan työmahdollisuuksia työttömyyden vuoksi puutteeseen sortuneille järjestettäisiin mahdollisimman runsaasti, jotta työttömyyden vuoksi köyhäinhoidon varaan joutuneiden ja kunnalle velkautuvien lukumäärä supistuisi, lautakunta päätti yhtyä edellämainittuun toimitusjohtajansa puheenjohtajalla työskennelleen komitean käsitykseen asiassa, ja antoikin helmikuun 1 p:nä kaupunginhallitukselle sen mukaisen lausunnon. Samassa kokouksessa käsiteltiin kaupunginkanslian toinen yllämainittuna päivänä päivätty lähete, jossa pyydettiin lausuntoa Helsingin Nuorten Miesten Kristillinen Yhdistys r.y:n tammikuun 18 p:nä kaupunginhallitukselle osoittamasta anomuksesta, että yhdistykselle luovutettaisiin vuokravapaasti käytettäväksi työttömille miehille järjestettävää yömajaa varten Fredrikinkadun varrella sijaitsevasta entisestä sotilaskasarmista riittävä huoneisto sekä että yhdistykselle samalla myönnettäisiin korkeintaan 8,000 markan suuruinen apuraha huoneiston kuntoonpanoa ja makuulaverien hankkimista varten. Helmikuun 1 p:nä kaupunginhallitukselle lähettämässään lausunnossa lautakunta yhtyi edellämainitun komitean asiassa esittämään puoltavaan kantaan komiteankin alleviivaamin ehdoin, että yömajaan vastaanotettaisiin yhdistyksen seurakuntien myötävaikutuksella perustaman n. s. hätäaseman välityksellä etupäässä vain sellaisia työttömiä ja asunnottomia, joilla oli kotipaikkaolikeus Helsingin kaupungissa, ja vieraskuntalaisia ainoastaan, jos olivat tosihädässä, ja silloinkin vain yhdeksi tai kahdeksi yöksi, minkä jälkeen heidät

oli osoitettava asianomaiseen köyhäinhoidon avustuskansliaan lautakunnan toimitusjohtajan käytettäväksi asetetuilla luottokuljetuslipuilla kotikuntaan lähetettäväksi tai kotikunnan lukuun muutoin köyhäinhoidon toimesta avustettaviksi, niin ettei yöpymispaikasta muodostuisi kaupungin liepeillä oleskelevien irrallisten joukkojen tyyssijaa. Helmikuun 4 p:nä kaupunginhallitus myönsikin yhdistyksen käytettäväksi huoneiston ja pyydetyn apurahan.

Kaupunginhallituksen kehoituksen johdosta lautakunta helmikuun 4 p:nä antoi laajahkon lausunnon kaupunginvaltuuston kunnalliskodin ja työlaitoksen yhteyteen rakennettavaksi päättämän n. s. naisten työkotipaviljongin lopullisista piirustuksista kustannusarvioineen tehden niihin nähden erinäisiä muistutuksia, varsinkin mitä tuli pinta-alan tarkoituksenmukaiseen jaoitteluun ja käyttöön, päättyen lausunto toteamukseen siitä, että rakennukseen, mikäli se rakennettaisiin, olisi varattava, sitä kuitenkin suurentamatta, lukuisampia hoidokassijoja.

Kun vierailta paikkakunnilta työttömiä edelleen oli suurin joukoin saapunut kaupunkiin toivoen saada täällä helpommin ansiotyötä, lautakunta vuoden alussa kääntyi perustellulla anomuksella sosialiministeriön puoleen saadakseen, kuten edellisenäkin vuonna, apurahan luottokuljetuslippujen muodossa hädänalaisten työttömien vieraskuntalaisten toimittamiseksi kotipaikkakunnilleen; tammikuun 1 p:nä päiväämässään kirjeessä ministeriö ilmoitti suostuneensa pyyntöön.

Sittenkun köyhäinhoitolautakunta kokouksessaan joulukuun 30 p:nä 1931 oli päättänyt pyytää kunnalliskodin ja työlaitoksen johtokuntaa ottamaan harkittavakseen kysymyksen siitä, mihin toimenpiteisiin miesten työlaitoksen liikamajoituksen välttämiseksi olisi ryhdyttävä, jotta työtilaisuutta siellä oleville aina olisi riittävästi, johtokunta tammikuun 19 p:nä antoi asiassa lausuntonsa ja siihen nähden, että pulakausi oli luonut jatkuvan työttömyyden johdosta ilmeisesti pysyväisemmäksi jäävän työvelvollisten joukon, katsoi ainoaksi työlaitoksen liikamajoituksen korjaamiskeinoksi toimenpiteet ankarammanluontoisen työlaitoksen perustamiseksi maaseudulle, johon laitokseen sijoitettaisiin vaikeammin huollettavat ainekset ja osa velallisisista. Mainitunlaisen laitoksen perustamisen kiirehtimistä lausunnossa lopuksi pidettiin välttämättömänä. Lautakunta kokouksessaan helmikuun 1 p:nä totesi, että työlaitoksessa silloin oli hoidokkaita satakunta yli normaali-määrän ja päätti, koska tehokkaamman työtilaisuuden järjestäminen näin suurelle määrälle tuotti miltei ylivoimaisia vaikeuksia ja hankaluutti järjestyksen pitoa, että työlaitokseen, kunnes tilat väljenisivät, oli lähetettävä etupäässä sellaisia henkilöitä, joiden oli havaittu joko väärinkäyttäneen saamiensa kotiaavustuksia tahi laiskuudesta, juoppoudesta tai huolimattomuudesta laiminlyöneen elatusvelvollisuutensa; ja annettiin toimitusjohtajalle samalla tehtäväksi laatia seikkaperäisempi ehdotus uuden ankarammanluontoisen työlaitoksen perustamisesta kaupungin köyhäinhoidon tarpeiksi. Virinneen kysymyksen johdosta toimitusjohtaja laati kaupungin sosiaalijohtajalle laajahkon esityksen työlaitoskysymyksen ratkaisuksi köyhäinhoidon tarkoituksenmukaisuuden ja kaupungin edun kannalta tyydyttävimmällä tavalla ja katsoi siinä, että oli tarpeellista ryhtyä laajentamaan työlaitokseen sijoittamismahdollisuuksia yleensä; että sitä varten oli hankittava maatilaa ja sille perustettava työlaitos, johon, riittävästi toisistaan eristettyinä, voitaisiin sijoittaa ammattitaidottomia velallisia ja kunnalliskotiin soveltumattomia mieshoidokkeja sekä niin ammattitaitoisia kuin

ammattitaidottomiakin naisia; että laajentuneen työlaitostarpeen auttamista ei ollut ryhdyttävä toteuttamaan siten, että se uskottaisiin välipuheella yksityiselle tai yhtymälle, sekä että kaupunginvaltuuston aikanaan rakennettavaksi päättämän naisten työpaviljongin aikaansaamisesta kunnalliskodin ja työlaitoksen yhteyteen oli joko kokonaan luovuttava tai asian toteuttaminen ainakin lykättävä, kunnes oli asetettu komitea laatimaan ehdotusta työlaitostarpeen tyydyttämisestä toimitusjohtajan esittämällä linjalla ja se päättänyt työnsä. Tämän johdosta kaupunginhallitus päätti kesäkuun 22 p:nä asettaa komitean selvittämään työlaitoksen laajentamiskysymystä koko laajuudessaan sosialijohtaja J. W. Kedon puheenjohdolla, ja kutsuttiin komitean jäseniksi, paitsi lautakunnan toimitusjohtajaa B. Sarlinia, lautakunnan jäsenet O. E. Ehrström, A. P. Arvelo ja J. Virtanen.

Lautakunnan toimitusjohtajan ehdotettua, että kaupunginhallitus köyhäinhoidolle tarpeellisen kontrollin aikaansaamiseksi kehoittaisi kaikkia lautakuntia, ennenkuin suorittivat sairas- ja hautausapua, tiedustelemaan köyhäinhoidon rekisteritoimistosta, oliko köyhäinhoito mahdollisesti myöntänyt asianomaisille avustusta, kaupunginhallitus kokouksessaan tammikuun 28 p:nä päätti, huomioonottaen kaupunginvaltuuston syyskuun 16 p:nä 1925 sairas- ja hautausapujen suorittamisesta antamat määräykset, hyväksyä esityksen siinä muodossa, että kaupungin lautakuntia kehoitettiin viipymättä ilmoittamaan köyhäinhoitolautakunnan rekisteritoimistolle työntekijöilleen myöntämistään sairas- ja hautausavuiista, jotta tällaiset henkilöt eivät rinnakkaisesti pääsisi nauttimaan apua myöskin köyhäinhoidolta. Asia järjestettiin käytännössä siten, että niinpiankuin mainitut ilmoitukset olivat rekisteritoimistoon saapuneet, sieltä oli otettava viipymättä selko siitä, olivatko asianomaiset nauttineet samaa tarkoitusta varten avustusta köyhöinhoidolta, jossa tapauksessa asianomaista lautakuntaa tai rakennuskonttoria pyydettiin pidättämään maksusta nautittu erä ja toimittamaan se köyhäinhoidon kassa- ja tilivirastoon.

Tammikuun 28 p:nä päivätyllä pöytäkirjanotteella kaupunginhallitus ilmoitti rahatoimenjohtajan ja köyhäinhoidon toimitusjohtajan välisten neuvottelujen tuloksena asettaneensa köyhäinhoitolautakunnan käytettäväksi määrärahan jaettavaksi pakottavissa tapauksissa valtion muille paikkakunnille järjestämiin varatöihin työnvälitystoimistosta lähetettävälle työttömille avustuksina matkakulujen suorittamiseksi työpaikkakunnille, tarpeellisten puku- y. m. varusteiden hankkimiseksi sekä yhden tilikauden elannoksi heille, joita avustuksia ei ollut perittävä takaisin; ja määrättiin pöytäkirjanotteessa samalla, että lautakunnan oli työnvälitystoimistolle ilmoitettava, millä tavoin sanottujen avustusten jako tuli järjestettäväksi. Tämän johdosta lautakunta päätti keskittää puheenalaisen järjestelyn VI avustuskansliaansa, josta työnvälitystoimiston sinne osoittamille, valtion varatöihin läheville oli annettava, toimitusjohtajan valvonnan alla, ylläkerrotut avustukset, mikäli näiden katsottiin niitä tarvitsevan, ja merkittävä ne eri luetteloon, jonka nojalla varojen käyttö tilitettiin kaupunginhallitukselle. Lautakunnan kassa- ja tilivirastossa määrättiin samalla pidettäväksi erikoistiliä määrärahasta. Toimenpide aiheutti lautakunnalle ja ennen kaikkea sen toimitusjohtajalle sekä VI kanslialle vuoden varrella melkoisesti lisätyötä. Havaittiin pian, että siirtotyömaille lähetetyt eivät siellä pysyneet tai aina edes sinne asti matkustaneet, vaikka olivat saaneet tarpeelliset tamineet ja elatusavun ensimmäiseen tiliin asti. Niinpä olikin, rahatoimenjohtajan kanssa asiasta neuvoteltua, järjestettävä siirtotyömaille lautakunnan palkkaamat

asiamiehet ja näiden huostaan taminevarastot ja tarpeelliset rahamäärät elatusapua varten ensimmäiseen tiliin asti, niin että tamineet voitiin jakaa vasta silloin, kun asianomaiset todella olivat työpaikalle saapuneet ja muonavastukset, väärinkäytön välttämiseksi, päivittäin. Asiamiehet velvoitettiin samalla huolehtimaan siirtotyöläisten majoituksesta, vuodevaatteista y.m.s.

Köyhäinhoitolautakunnan kokouksessa huhtikuun 4 p:nä lautakunnan toimitusjohtaja esitti laajahkon ehdotuksen köyhäinhoitoviraston keskuskortiston uudistamiseksi n. s. acme-kaappijärjestelmän pohjalle, jotta kortisto muodostuisi yhden järjestelmän mukaiseksi ja kykenisi nopeasti antamaan tarvittavat tiedot sekä köyhäinhoidolle itselleen että sen välitystä käyttäville vapaille avustajajärjestöille, ja lautakunta päättikin pyytää tarkoitusta varten määrärahan. Kaupungin sosialijohtajan pyydettyä toimitusjohtajalta lausuntoa siitä, millaisiksi kustannukset muodostuisivat, jos keskuskortiston uudistaminen toteutettaisiin Viscard-kansijärjestelmän pohjalla, toimitusjohtaja toimitti verrannollisen tutkimuksen asiassa, josta selvisi, että Viscard-kansijärjestelmä aiheuttaisi pienemmät menot kuin Acme-Card-System-Companyn patenttivalmisteinen teräskaappijärjestelmä. Toimitusjohtaja oli kuitenkin ryhtynyt tutkimaan myöskin Paragon-kansijärjestelmää ja kun oli käynyt selville, että viimeksimainittu tuottaisi vieläkin pienemmät menot ja olisi käytännössä keveämmän käsiteltävissä kuin raskaat Viscard-kannet, kaupunginhallitus myönsi tarpeellisen määrärahan keskuskortiston uudistamista varten jommankumman kansisysteemin pohjalla, lautakunnan harkinnan mukaan. Lautakunta kokouksessaan heinäkuun 29 p:nä päätti lopullisesti uudistuksen toimeenpantavaksi Paragon-järjestelmän mukaisena ja hyväksyi siitä tehdyn hankintatarjouksen. Keskuskortiston tärkeä uudistus-työ saatiin siten alulle ja sitä jatkettiin täydellä teholla vuoden loppuun asti, johon mennessä neljättäkymmentätuhatta uutta korttia saatiin järjestykseen.

Kun lautakunnan alaisten työtupien valmistamien tuotteiden varasto työtupien laajennuksen johdosta oli yhä kasvanut ja menekkiä työtupien myymälässä, joka sijaitsi verrattain syrjäisessä paikassa Kulmavuorenkadun 2:ssa, ei oltu saatu riittävästi nousemaan, työtupien johtokunta kokouksessaan maaliskuun 29 p:nä päätti lautakunnalle ehdottaa, että se ryhtyisi toimenpiteisiin toisen, keskikaupungille sijoitettavan myymälän perustamiseksi työtupien valmisteiden myyntiä varten, mikäli mahdollista, jo toukokuun 1 p:stä alkaen. Lautakunta käsitteli asian kokouksessaan huhtikuun 4 p:nä ja valtuutti toimitusjohtajansa yksissä neuvoin lautakunnan puheenjohtajan kanssa tekemään esityksen asiassa kaupunginhallitukselle. Huhtikuun 27 p:nä päivätyllä pöytäkirjanotteella kaupunginhallitus ilmoitti hyväksyneensä asiassa tehdyn ehdotuksen ja asettaneensa lautakunnan käytettäväksi tarvittavat määrärahat. Uusi myymälä avattiin kesäkuun 1 p:nä Annankadun 15:ssä.

Sittenkun kaupunginhallitus huhtikuun 14 p:nä päivätyllä pöytäkirjanotteella oli kehoittanut köyhäinhoitolautakuntaa lausumaan käsityksensä kaupungin laitosten varastojen laadusta ja suuruudesta suoritetun tutkimuksen tuloksesta, huomioonottaen pöytäkirjanotteeseen liitetyn asiakirjavihkon ja siihen sisältyvät, kaupunginreviisorin esittämät suuntaviivat varasto-olojen vastaisesta kehittämisestä, sekä samalla ilmoittamaan kaupunginhallitukselle niistä varastojen hankintaa ja hoitoa koskevista toimenpiteistä, joihin omasta aloitteesta oli ryhdytty tai aiottu ryhtyä, lautakunta kokouksissaan toukokuun 2 p:nä ja kesäkuun 6 p:nä käsitteli asiaa ja päätti kaupunginhallitukselle selontekonaan ja lausuntonaan asiassa lähettää toimitusjohtajansa valmistaman lausunto-ehdotuksen sellaisenaan. Lausunnossa,

joka toimitettiin kaupunginhallitukselle kesäkuun 7 p:nä, yhdyttiin erinäisiin lisähuomautuksiin ja toivomuksiin kannattamaan kaupunginreviisorin esityksiä ja on niitä senjälkeen tarpeellisin osin noudatettu köyhäinhoitovirastossa järjestämällä avustuskanslioihin tarkka varastokirjanpito ja kehittämällä edelleen kunnalliskodin ja työlaitoksen sekä työtipien varastokirjanpitoa ynnä hankintojen kontrollia.

Kun oli käynyt ilmi, että köyhäinhoitoa nauttivien omaisuuden haltuunotossa ja sen käytössä hoidon korvaamiseen ei aina oltu menetelty riittävän huolellisesti ja tarkasti, lautakunnan toimitusjohtaja esitti lautakunnan kokouksessa kesäkuun 6 p:nä laajahkon muutoksen aikaansaamista asiassa koskevan promemorian ohjeineen toimenpiteiksi. Ehdotus hyväksyttiin sellaisenaan, mikäli oli puhe sellaisten avunnauttijoiden omaisuudesta, jotka olivat joutuneet täyden köyhäinhoidon varaan, jonka tarpeen voitiin otaksua kestävän heidän koko loppuikänsä, mutta asetettiin, toimitusjohtajan ehdotuksesta, komitea valmistamaan ehdotusta menettelytavaksi niissä tapauksissa, joissa kaupungin etu saattoi vaatia omaisuuden haltuunottoa sellaisiltakin avunnauttijoilta, jotka eivät olleet saaneet täyttä ja koko loppuiän kestävää hoitoa. Komitea, jonka puheenjohtajaksi valittiin lautakunnan jäsen, ylijohtaja A. P. Arvelo, valmistikin asiassa mietinnön ja ehdotuksen, joka hyväksyttiin lautakunnan kokouksessa joulukuun 27 p:nä, jolloin tämä tärkeä kysymys saatiin lopullisesti järjestetyksi.

Toukokuun 19 p:nä päivätyssä kirjeessä Pitkäniemen keskuslaitoksen ylilääkäri pyysi köyhäinhoitolautakunnan puheenjohtajan toimenpidettä, että erään Helsingin kaupungissa kotipaikkaoikeutta nauttivan ulkotyöläisen puolesta, jota hoidettiin sairaalassa n. s. kriminaalipotilaana, annettaisiin laitokseen maksusitoumus vuoden alusta alkaen, koska puheenaoleva henkilö oli varaton. Ylilääkärin kirjeessä huomautettiin, että joulukuun 4 p:nä 1931 annettu valtion siviilisairaalain ohjesäännön sisältävä asetus, joka tuli voimaan vuoden 1932 alusta, oli kumonnut vuoden 1875 siviilisairaalolaita koskevan asetuksen ja muuttanut vuoden 1889 mielisairaanhoidoasetusta ja -julistusta sikäli, että asianomaisen kunnan oli vastattava kustannuksista, jotka aiheutuivat tuomioistuimen yhteiskunnalle ja yleiselle turvallisuudelle vaarallisina, niinkauan kuin tarve vaatii, mielisairaalassa pidettäväksi, määräämien varattomien mielisairaitten hoidosta, jollei maksusitoumusta oltu saatu tai maksusitoumuksen antaja oli käynyt kyvyttömäksi. Lautakunta otti asian käsiteltäväkseen kokouksessaan kesäkuun 6 p:nä ja, yhtyen toimitusjohtajansa ja asiamiehensä kysymyksestä valmistamaan promemoriaan, päätti vastata ylilääkärin kirjeeseen kielteisesti sekä menetellä muihinkin tällaisiin vaatimuksiin nähden samalla tavalla, koska lautakunnankin käsityksen mukaan hallinnollisella asetuksella ei voitu siirtää kunnallisen köyhäinhoidon maksettavaksi valtion aikaisemmin vastattavia menoja, joiden muodosta ja määrästä köyhäinhoitolautakunta kunnallisena itsehallintoviranomaisena ei ollut saanut päättää eikä edes olla mukana päättämässä, vaikka köyhäinhoitolain mukaan köyhäinhoitolautakunnan asiana oli tutkia ja ratkaista, oliko sekä missä muodossa ja määrässä köyhäinhoitoa annettava, eikä siis ilman lain muutosta tuomioistuinten määräyksillä mielisairaaloihin otettujen aiheuttamia kustannuksia voitu panna kunnan maksettaviksi. Lautakunta päätti samalla tiedoittaa asian kaupunginhallitukselle tarpeellista toimenpidettä varten syntyneen ristiriidan korjaamiseksi sekä, jos puheenalaisia menoja yritettiin periä ulosottoteitse, valittaa ulosoton perusteesta. Niin sitten meneteltiinkin, mutta ratkaisua valituksiin ei vuoden kuluessa saapunut.

Kaupunginkanslian kesäkuun 29 p:nä päivätyssä kirjeessä saatettiin köyhäinhoitolautakunnan tietoon, että kaupunginvaltuusto oli kokouksessaan kesäkuun 15 p:nä käsitellessään kysymystä köyhäinhoidollisten saatavien kirjaamisesta ja tileistä poistamisesta¹⁾ päättänyt, ettei asia antanut aihetta muihin toimenpiteisiin, kuin että kassa- ja tililaitoksen johtosäännön 18 §:ään oli liitettävä seuraava uusi momentti: Köyhäinhoitokorvausten tileistä poistoa koskevat asiat ratkaisee köyhäinhoitolautakunta. Näin oli kauan vireillä ollut asia, josta köyhäinhoitolautakunta oli useita kertoja antanut lausuntonsa ja jota oli valmisteltu myöskin erikoiskomiteassa, saatettu köyhäinhoitolautakunnan esitysten mukaiseen ratkaisuun.

Köyhäinhoitolautakunnan kokouksessa syyskuun 5 p:nä esitettiin lautakunnalle sen jäsenen yljohdaja A. P. Arvelon syyskuun 1 p:nä päivätty kirjelmä, jossa ehdotettiin, että kaupunginhallitukselle tehtäisiin esitys työtilaisuuksien järjestämisestä työkykyisille köyhäinavunnauttijoille korvauksen perimiseksi heiltä työn muodossa työlaitoksen ulkopuolella. Kun ehdotus oli laajakantoinen, lautakunta päätti, periaatteessa sen hyväksyen, asettaa asian yksityiskohtaista valmistelua varten komitean, johon puheenjohtajaksi valittiin aloitteentekijä sekä jäseniksi lautakunnan puheenjohtaja, insinööri Kreander, ynnä jäsenet rouva E. Huttunen ja herra T. J. Kuukkanen sekä lautakunnan toimitusjohtaja ja asiamies. Mietinnössään komitea ehdotti, että kaupunginhallitukselle tehtäisiin esitys köyhäinhoidon avustuksensaajain sijoittamisesta heitä varten järjestettäviin töihin korvaamaan velkaansa köyhäinhoidolle kaupungin varatöitä varten vahvistettujen palkkausten mukaisilla palkoilla sekä että sopivina töinä suositeltaisiin itse kaupungissa kallioiden tasoitustöitä, sepelinhakkuuta ja mahdollisesti katu- ja nupukivien tekoa ynnä kaupungin ulkopuolella, kaupungin omistamilla mailla, metsän puhdistus-, perkaus- ja hakkaus sekä ojitustöitä ynnä salaajitustöitä kaupungin maataloilla, joissa töissä ajateltiin saatavan tilaa noin 500 henkilölle, niin myös, että pyydetäisiin kaupunginhallituksen toimenpidettä, että kaupungin työvirastot saisivat määräyksen varustaa työntekijät työvälineillä ja hoitaa töiden teknillisen johdon sekä antaa määräajoin tiedot köyhäinhoitolautakunnalle työssä olleiden ansioista. Mietinnössä viitattiin myöskin mahdollisuuteen oman halkotarhan perustamiseen kaupungille. Käytännöllisen järjestelyn oli komitea ajatellut suoritettavaksi siten,

1) että töihin lähetettäisiin ensi sijassa niitä, joilta jaostot olivat päättäneet velottavaksi korvausta työlaitoksessa, mutta jotka eivät sinne mahtuneet, niin myös niitä, joista jaostot vastedes tekisivät saman päätöksen, sekä toiseksi sellaisia korvausvelvollisia, jotka itse näihin töihin pyrkisivät;

2) että töihin lähettäminen tapahtuisi asiamiesosaston annettavalla työosoituksella;

3) että töissä pitäminen jatkuisi, ellei asianomainen jaosto toisin päättäisi, kunnes velka olisi korvattu tahi korvausvelvollinen esittänyt selvityksen siitä, että hän oli saanut muuta työtä, josta viimeksimainitusta asiamiesosaston oli ilmoitettava asianomaiselle avustuskanslialle;

4) että asiamiesosasto lähettäisi työhön osoitetuista henkilöistä asianomaisille työvirastoille luettelot, joiden nojalla nämä vuorostaan määrärajoittain ilmoittaisivat asiamiesosastolle kunkin ansiot merkittäviksi kuoletuksina velkomuskortteihin; sekä

5) että komitea valtuutettaisiin jatkamaan työtänsä, kunnes tarpeelliset lisäselvitykset asianomaisille viranomaisille oli annettu.

¹ Kvston pain. asiakirj. n:o 9.

Mietintö esitettiin lautakunnalle sen kokouksessa lokakuun 3 p:nä ja lautakunta päätti, ehdotukset hyväksyen, lähettää kaupunginhallitukselle niiden mukaisen esityksen, joka lautakunnan kirjelmässä samalta päivältä toimitettiin perille. Ennen vuoden loppua komitea antoi asiassa edellytetyt lisätiedot ja suunnitelmat, mutta ratkaisu siirtyi seuraavaan vuoteen.

Syyskuun 9 p:nä päivätyssä kaupungin sosialijohtajalle osoitetussa kirjelmässä lautakunnan toimitusjohtaja teki esityksen yhteisen myymälän perustamisesta köyhäinhoidon työtupia ja työlaitosta, naisten työtupaa ja ammattikursseja, lastensuojelulautakunnan koulukoteja sekä Nikkilän sairaalaa varten, jotta kuhunkin niistä kertyneet valmisteverastot saataisiin säännöllisesti ja jatkuvasti muutetuksi rahaksi tuottamatta kaupungille korkotappioita ja jotta myymälän ylläpitokustannukset muodostuisivat keveämmiksi; ja oli toimitusjohtaja jo sitä ennen hankkinut kyseeseen tulleilta laitoksilta periaatteellisen lausunnon asiassa. Lautakunta käsitteli asian kokouksessaan lokakuun 3 p:nä ja päätti yhtyä kannattamaan toimitusjohtajansa esitystä sekä lausua suotavaksi, kuten toimitusjohtaja oli ehdottanut, että tarkoitukseen luovutettaisiin kaupungin virastotalon Unioninkadun-puoleinen käytävähalli sekä että myymälä toimisi mainittujen kaupungin laitosten yhteisenä myyntiaittana hoitaen ja rahaksi muuttaen vastaanottamansa tavarat kaupintavarastona. Asian lopullinen ratkaisu siirtyi seuraavaan vuoteen.

Kokouksessaan lokakuun 3 p:nä köyhäinhoitolautakunta päätti, toimitusjohtajan ehdotuksesta, hyväksyä Hyvinkään kauppalan hallituksen kanssa tehdyn sopimuksen uudistettavaksi vuoden 1933 loppuun saakka, jonka mukaan kauppalalla oli sitoutunut 16 markan vuorokautista korvausta vastaan hoitamaan kunnalliskodissaan 25 Helsingin kaupungissa kotipaikaoikeutta nauttivaa, laitoshoidon tarpeessa olevaa köyhäinhoidokkia, kuitenkin huomioonottaen, että näin hoidettavien hoidokkien lukumäärä sai nousta 40:een, johon kauppalan puolesta oli suostuttu ja joka oli käynyt välttämättömäksi kaupungin omassa kunnalliskodissa yhä huutavammaksi muodostuneen paikanpuutteen johdosta.

Avustuskanslioiden lukumäärän lisääntyessä oli osoittautunut vaikeaksi pitää avustettavien henkilöasiakirjat eli n. s. aktit keskitettyinä rekisteritoimistoon, josta niitä alinomaa oli tilattava eri avustuskanslioihin kodissakävijöille avustustapausten tutkimista varten jaettaviksi ja jaostojen kokousten jälkeen jälleen rekisteritoimistoon palautettaviksi merkintöjen tekoa varten päätöksistä, jota varten esityslistat oli toimitettu rekisteritoimistoon. Tällainen aktien edestakaisin kuljetus ja niiden paikoilleen sijoittelu ynnä pian senjälkeen jälleen hajoittaminen sitoi tarpeettoman paljon työvoimaa rekisteritoimistossa ja viivytti avustustapausten tutkimusta sekä päätösten tekoa. Keväällä järjestettiin aktit kokeeksi V avustuskanslian osalta tähän kansliaan ja kun koe antoi myönteisen tuloksen, lautakunta kokouksessaan marraskuun 7 p:nä, toimitusjohtajan ehdotuksesta, päätti hyväksyä n. s. aktien desentralisaation, niin että ne joulukuun 15 p:stä alkaen siirrettiin avunnauttijoiden asunto-osotteiden mukaisesti jaettuina eri avustuskanslioihin, joiden, itsenkunkin kohdaltansa, oli niistä vastattava, niihin päätökset merkittävä ja niistä pidettävä kortistoa. Ainoastaan n. s. kuolleet aktit, s. o. henkilöasiakirjat, joita käytännössä ei enää tarvittu, jätettiin rekisteritoimiston hoitoon vastaisen tarpeen varalta säilytettäväksi. Samassa yhteydessä lautakunta hyväksyi toimitusjohtajan laajan esityksen rekisteritoimiston keskuskortistoon tapahtuvista tiedoituksista n. s. maksushekkijärjestelmän pohjalla. Järjestelmän uudistus selostettiin virkailijakunnalle seikkaperäisillä ohje-kiertokirjeillä, ja on se osoittautunut käytännölliseksi.

Joulukuun 1 p:nä päivätyllä pöytäkirjanotteella kaupunginhallitus ilmoitti köyhäinhoitolautakunnalle, että Uudenmaan läänin maaherra oli kehoittanut kaupunginhallitusta kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön määräysten mukaisesti toimittamaan ennen vuoden loppua kodissakäyntien avulla tarkastuksen työttömiksi ilmoittautuneiden työttömyyden ja avuntarpeen todenperäisyyden toteamiseksi Helsingin kaupungissa, jotta työttömyyskortistot osoittaisivat oikeita lukuja ja päästäisiin selville siitä, oliko kortistoissa henkilöitä, joiden ei voitu katsoa olevan varatyön tarpeessa, niin myös siitä, oliko kortistoihin otettu työhön kykenemättömiä tai -haluttomia henkilöitä, joiden pitäisi kuulua köyhäinhoidon huollettaviin, oliko kortistoista jätetty poistamatta henkilöitä, jotka eivät olleet tehneet määrättyjä uusintailmoituksia työttömyydestään, sekä oliko kortistoihin jäänyt vapaihin töihin päässeitä henkilöitä, minkä johdosta kaupunginhallitus oli päättänyt kehoittaa työnvälitystoimiston johtokuntaa ja köyhäinhoitolautakuntaa yhteisvoimin järjestämään työttömyyskortistojen tarkastuksen kerrotussa tarkoituksessa sekä sen päätyttyä antamaan tarkastustavasta ja -tuloksesta selostuksen kaupunginhallitukselle. Menettelytavasta työnvälitystoimiston johtokunnan kanssa neuvoteltua tarkastus toimitettiin siten,

1) että työnvälitystoimisto laati yhtäjaksoisen luettelon henkilöistä, jotka toimiston kortistossa oli merkitty varatöihin oikeutetuiksi, ja otti luetteloon kunkin nimen, ammatin, syntymävuoden ja osoitteen sekä varasi siihen sarakkeen köyhäinhoitovirastossa tehtäviä merkintöjä varten;

2) että työnvälitystoimiston määräämä ja köyhäinhoitoviraston toimitusjohtajan määräämä virkailija läpikävivät luettelon köyhäinhoidon rekisteritoimistossa ja merkitsivät luetteloon, oliko vai ei henkilö saanut apua köyhäinhoidolta vuonna 1932 ja mistä syystä;

3) että, a) jos tällöin havaittiin avustuksen syyksi yksinomaan työttömyys, henkilö pysytettiin kortistossa ilman muuta, ja

b) jos avustuksen syyksi työttömyyden ohella oli merkitty muu sellainen syy, joka osoitti työkyvyttömyyttä tai haluttomuutta työhön, taikka muu seikka, jonka nojalla tapausta oli pidettävä köyhäinhoitotapauksena, henkilö poistettiin luettelosta; sekä

4) että, jos henkilöön nähden, joka esiintyi luettelossa, mutta jota ei oltu köyhäinhoidossa rekisteröity, oli aihetta epäillä, etteivät hänen taloudelliset olonsa olleet niin huonot, etteikö hän voinut tulla toimeen ilman varatyöhön pääsyä, poistaminen luettelosta jätettiin riippuvaksi kodissakäynnillä tapahtuvasta tarkastuksesta, jonka suoritti asianomainen köyhäinhoidon kodissakävijä, samassa järjestyksessä kuin varattomuustodistuksia pyydettyäessä.

Näin suoritetun tarkastuksen tulokset tarkistivat lopuksi köyhäinhoitolautakunnan toimitusjohtaja ja työnvälitystoimiston johtaja kiinnittäen erikoista huomiota n. s. rajatapauksiin; ja annettiin toimenpiteistä aikanaan selostus kaupunginhallitukselle.

Sittenkun kaupunginhallitus marraskuun 22 p:nä päivätyllä pöytäkirjanotteella oli pyytänyt köyhäinhoitolautakunnalta lausuntoa siitä, missä määrin lautakunnan työtuvat nykyisessä laajuudessaan vastasivat tarkoitustaan ja niihin uhrattuja kustannuksia, samoin kuin siitäkin, voitiinko mahdollisesti niiden toimintaa supistaa antamalla avustusta muussa muodossa, köyhäinhoitolautakunta kokouksessaan joulukuun 12 p:nä asetti keskuudestaan komitean valmistelemaan asiaa, ja valittiin komitean puheen-

johtajaksi lautakunnan puheenjohtaja, insinööri F. Kreander sekä jäseniksi työtupien johtokunnan puheenjohtaja, rouva E. Huttunen, lautakunnan toimitusjohtaja B. Sarlin ja kanslianhoitaja P. Virtanen. Komitean mietintö ja ehdotukset valmistuivat vasta seuraavana vuonna.

Kun kotipaikkaoikeuden toteaminen asiassa aikaisemmin päätetyistä järjestelyistä huolimatta oli osoittautunut aikaa vieväksi ja tuottanut hankaluuksia, lautakunnan asiamies oli, neuvoteltuaan kysymyksestä verotusvalmistelukunnan kanssa, laatinut asiassa ehdotuksen toimenpiteeksi, jonka avulla ratkaisut kävisivät nopeammiksi. Kokouksessaan joulukuun 12 p:nä lautakunta päätti ottaa käytäntöön ne verotusvalmistelukunnan lautakunnalle luovutettaviksi lupaamat, henkilökirjojen perusteella laaditut, aakkoselliset apukortistot, joita verotusvalmistelukunta oli vuosittain järjestänyt ja joihin sisältyi kunkin henkilön nimi, osoite, syntymävuosi ja ammatti sekä sen lisäksi merkintä siitäkin, oliko henkilö, henkilökirjan mukaan, korttivuonna tullut Helsingissä hengillekirjoitetuksi. Tämän järjestelyn avulla on kotipaikkaoikeuden toteaminen suuresti helpottunut.

Päitsi yllämainittuja köyhäinhoitolautakunnan käsittelemiä asioita, on mainittava, että toimitusjohtaja on vuoden varrella valmistellut ja saattanut käytäntöön köyhäinhoitovirastoissa erinäisiä järjestelyitä, joilla on pyritty aikaansaamaan kevennystä köyhäinhoidon menoissa ja työvoiman käytössä. Hallinto-organisation kehittämiseksi ja kiteyttämiseksi yhä tarkempiin ja tarkoituksenmukaisempiin muotoihin, virkailijain toimintatapojen yhdenmukaistamiseksi sekä erinäisten puutteellisuuksien ja epäkohtien korjaamiseksi toimitusjohtaja on vuoden kuluessa antanut yhteensä 30 kierto-kirjettä, joista muutamat ovat olleet hyvinkin laajoja ja seikkaperäisiä. Tärkeimmät niistä ovat koskeneet avustuskanslioissa pidettäviä varastoja ja niiden kirjaamista, aluelääkärien ja köyhäinhoidon välistä suhdetta, silmälläpitäen lääkemenojen supistusta, annettujen vuokra-avustusten välittämistä väärinkäyttöjen välttämiseksi suoraan vuokranantajille, keskusrekisterin tarkoituksenmukaista hoitoa ja siihen annettavaa tiedoitusta, avustusehdotusten yhdenmukaistamista, korvausvelvollisuuden ja korvausten perimisen tehostamista silmälläpitäen, sairashoitotarvikkeiden ja kaikenlaisten välineiden, kuten silmälasien y. m. hankinnoissa aikaansaataavaa säästöä, köyhäinhoidon huostaan joutuvan omaisuuden talteenottoa, köyhäinhoidon suhdetta työnvälitystoimistoon, työttömyyskortteihin sekä valtion yleisiin ylimääräisiin töihin ja varatöihin, kotikuntaan lähettämistä, säästöjen aikaansaamista vaatetusavustuksissa, väärinkäyttöjen torjumista henkilöihin nähden, jotka ovat saaneet tapaturman, sairauden tai kuolemantapauksen johdosta kaupungin muilta virastoilta avustuksia j. n. e.

II. Köyhäinhoitovirasto.

Virkailijat. Köyhäinhoitolautakunnan virkailijain keskuudessa tapahtuneista tärkeimmistä muutoksista mainittakoon seuraavat: Vilhonvuorenkujan varrelle avatun uuden ylimääräisen avustuskanslian, kanslia VII:n kanslianhoitajaksi määrättiin ylimääräinen kodissakävijä E. Ylönen, apulauskanslianhoitajaksi I:n kanslian kanslisti E. Hartikainen ja kanslistiksi ylimääräinen kirjuriapulainen S. Lindström; I kansliaan määrättiin kanslistiksi ylimääräinen kodissakävijä E. Virtanen, kaikki edelläluetellut ylimääräisinä virkailijoina. Lisäksi palkattiin ylimääräisiksi erinäisiksi muiksi vir-

kailijoiksi tilapäistä työvoimaa osoitettujen määrärahojen puitteissa. Avomiksi joutuneeseen vakinaisen kodissakävijän virkaan valittiin ylimääräinen kodissakävijä L. Minni.

Kansliatyö. Yleinen osasto lähetti vuoden varrella yhteensä 11,309 kirjelmää. Niistä oli puheenjohtaja allekirjoittanut ja asianomainen esittelijä varmentanut 239, toimitusjohtaja yksin 740 (sekä lisäksi yli 30 kiertokirjettä), apulaisjohtajat 670, rekisteritoimiston hoitaja 440 sekä avustuskanslioiden hoitajat yhteensä 9,220. Viimeksimainituista lähetti I kanslia 1,686, II kanslia 1,567, III kanslia 1,116, IV kanslia 538, V kanslia 1,701, laitoskanslia 2,473 ja VII kanslia, joka avattiin vasta vuoden lopulla, 139. Muilla paikkakunnilla asuvien köyhäinhuoltoanomukset nousivat yhteensä 1,819:ään. Kunnalliskotiin tai työlaitokseen pääsyä koskevia anomuksia tehtiin 371 ja hyväksyttiin niistä 314. Anomuksia köyhäinhoidon saamisesta tehtiin kanslioihin yhteensä 90,525. Niistä valmisti avustuskanslia I 15,305, kanslia II 16,328, kanslia III 12,720, kanslia IV 15,405, kanslia V 18,248, laitoskanslia 8,495 ja kanslia VII, joka oli toiminnassa lokakuun 1 p:stä alkaen, 4,024.

Avustuskansliat pidettiin avoinna yleisölle arkipäivisin klo 9—14, mutta avustuksenanojen suuren lisääntymisen vuoksi eivät työt kanslioissa suinkaan päättyneet vastaanottoajan kuluessa, vaan olivat virkailijat pakoitetut monesti työskentelemään myöhään iltaan asti. Pelkästään asiakkaiden vastaanottaminenkin jatkui muutamissa kanslioissa useina viikonpäivinä klo 17 ja 18:kin asti.

Näissä kanslioissa käsiteltyjen asioiden lukumäärä nousi kaikkiaan 413,872:een, joista kanslia I:ssä 60,782, kanslia II:ssä 78,730, kanslia III:ssä 66,412, kanslia IV:ssä 57,547, kanslia V:ssä 94,741, kanslia VI:ssä (laitoskansliassa) 36,891 ja kanslia VII:ssä 18,769.

Kodissakävijät suorittivat vuoden kuluessa yhteensä 93,276 kodissakäyntiä, jotka jakautuivat eri kanslioihin kuuluvien tarkastuspiirien välillä seuraavasti:

Kanslia.	Käyntejä.	Kanslia.	Käyntejä.
I	15,348	V	18,783
II	17,257	VI laitoskanslia	8,748
III	13,029	VII ¹⁾	3,982
IV	16,129		

Kodissakävijäin valvoja toimitti syyskuun 1 p:stä alkaen vuoden loppuun 945 kodissakäyntiä avustuksensaajain luona; hänen käyntinsä aiheuttivat erinäisissä tapauksissa muutosehdotuksia avustusmääriin. Käyntien suhteellisen pieni lukumäärä johtuu siitä, että oli välttämätöntä kesäkuukausien aikana, kesälomien kestäessä, käyttää valvojaa henkilöasiakirjojen tarkastamiseen sekä syyskuun puolivälistä alkaen kertomusvuoden loppuun tilastotyössä.

Köyhäinhoidon diakonissat toimittivat määrätyissä tapauksissa avustusten jaon ja antoivat huoltoa perheissä, joissa oli alaikäisiä tai sairaita taikka muita sellaisia henkilöitä, jotka syystä tai toisesta tarvitsivat erikoishuoltoa.

¹⁾ Toimi lokakuun 1 p:stä alkaen.

Diakonissujen ja vuokranvälittäjien kodissakäyntien luku nousi yhteensä 41,940:een.

Köyhäinhoitolautakunnan keskuskanslia kaikkine siihen kuuluvine osastoineen sijaitsi edelleen Siltasaarenkadun talossa n:o 3.

Rekisteritoimisto. Yksityishenkilöt, hyväntekeväisyysyhdistykset y.m. tekivät rekisteritoimistolle seuraavan määrän avunetsijöitä koskevia tiedusteluja:

Suomenkieliset kansakoulut	2,593
Ruotsinkieliset kansakoulut	1,115
Työnvälitystoimisto	2,881
Lastensuojelulautakunta	1,575
Tuberkuloosihuoltotoimisto	115
Tasavallan presidentin siviilikanslia	62
Yksityishenkilöt	73
Yhteensä 8,414	

Tehtyjen kyselyjen lukumäärä jakaantui eri kuukausille seuraavasti:

Tammikuu	985	Toukokuu	529	Syyskuu	1,162
Helmikuu	825	Kesäkuu	100	Lokakuu	1,205
Maaliskuu	736	Heinäkuu	67	Marraskuu	985
Huhtikuu	1,001	Elokuu	73	Joulukuu	746

Aikaisemmin ovat sekä yksityiset että yhdistykset ja järjestöt tehneet rekisteritoimistolle siksi lukuisasti ilmoituksia puutteenalaisille antamastaan avustuksesta, että niistä on voitu antaa tarkempia numerotietojakin. Viime vuosien varrelta on todettava, että tällaiset ilmoitukset, joilla olisi oleellista merkitystä virallisen köyhäinhoidon työlle, ovat supistuneet verraten vähiin. Ainoastaan kansakoulut ja muutamat hyväntekeväisyysyhdistykset ovat edelleen ilmoituksia antaneet. On syytä pyrkiä uudelleen yleistämään ilmoitusmenettelyä ja velvoittaa, kuten on alkanut tapahtuakin, ainakin ne järjestöt, seurakunnat ja yhdistykset, jotka nauttivat kaupungin varoista avustusta, poikkeuksetta täyttämään ilmoitusvelvollisuutensa, jotta rekisteritoimiston kortit todella antaisivat luotettavan kuvan avustustoiminnan laadusta ja laajuudesta, ja entistä elävämpi yhteistyö lakimääräisen köyhäinhoidon ja yksityisen hyväntekeväisyyden kesken saataisiin aikaan. Tämä voitaisiin helposti toteuttaa sitäkin suuremmalla syyllä, kun rekisteritoimiston keskus kortisto on nyttemmin saatu uudistetuksi ajan vaatimuksia vastaavalle tasolle.

Toimintavuoden kuluessa annettiin uusi avustuskortti yhteensä 9,359 henkilölle.

Rekisteröityjen henkilökorttien lukumäärä lisääntyi 9,810 ja oli vuoden viimeisenä päivänä 70,624. Henkilöasiakirjavihkojen luku vuorostaan lisääntyi 9,659 ja oli niiden koko lukumäärä vuoden lopussa 65,894.

Varoituksen saaneet henkilöt. Poliisin pyynnöstä varoitti toimitusjohtaja 88 miestä ja 4 naista kerjuusta sekä apulaisjohtaja 1,969 miestä ja 1,822 naista irtolaisuudesta. Viimeksimainitut varoitukset jakautuivat vuoden eri kuukausille seuraavasti:

	Miehiä.	Naisia.	Yhteensä.		Miehiä.	Naisia.	Yhteensä.
Tammikuu	170	126	296	Heinäkuu	125	172	297
Helmikuu	184	104	288	Elokuu	156	178	334
Maaliskuu	173	99	272	Syyskuu	217	185	402
Huhtikuu	170	154	324	Lokakuu	213	217	430
Toukokuu	153	150	303	Marraskuu	135	143	278
Kesäkuu	122	143	265	Joulukuu	151	151	302
					Yhteensä	1,969	1,822 3,791

Asiamiesosasto. Taulukosta I ilmenee asiamiesosaston kirjeenvaihdon laajuus. Lähetettyjen kirjelmien lukumäärä oli 54,523, josta korvausvaatimuksia koskevia oli 54,466.

Vieraille kunnille esitettiin korvausvaatimus 5,914 tapauksessa, joista 5,459 koski suoritusta köyhäinhoitolautakunnan ja 455 lastensuojelulautakunnan antamasta huollosta. Vuoden varrella saapui vuorostaan korvausvaatimuksia 2,063 tapauksessa, joista 1,809 koski annettua köyhäinhoitolautakunnan avustusta. Köyhäinhoidosta, jonka valtio lain mukaan on velvollinen korvaamaan, tehtiin 711 tapauksessa korvausvaatimus. Yksityisiltä elatusvelvollisilta taasen haettiin korvausta 22,816 tapauksessa, joista 20,592 oli köyhäinhoitolautakunnan tapauksia ja 2,224 lastensuojelulautakunnan tapauksia. Edellisistä oli 9,676 ja jälkimmäisistä 299 uusia tapauksia.

Työlaitokseen lähetettiin vuoden aikana 387 miestä työllään hyvittämään kuntaa saamastaan köyhäinavustuksesta ja kunnalliskotiin samassa tarkoituksessa 25 naista.

*Avustuksensaajain lukumäärä*¹⁾, joka vuonna 1931 oli 17,117, nousi vuonna 1932 yhteensä 23,477:ään. Köyhäinhoidon avustusta annettiin 32,144 tapauksessa, ollen vastaava luku edellisenä vuonna 24,275. Kertomusvuonna oli avustuksensaajista 20,581 täysikasvuisia ja 1,391 alaikäisiä, yhteensä 21,972 Helsingissä asuvia henkilöitä. Köyhäinhoidolle lahjoitettujen varojen koroilla avustettiin 250 henkilöä; 1,255 muilla paikkakunnilla asuvaa, mutta Helsingissä kotipaikkaoikeutta nauttivaa henkilöä sai avustusta oleskelupaikkakunnan köyhäinhoitoviranomaisen tai paikallisen asiamiehen välityksellä. Alempana esiintyvät yksityiskohtaiset tiedot koskevat ainoastaan ensinmainittua avustuksensaajain ryhmää, mukaanluettuina kuitenkin 225 täysikasvuista henkilöä, jotka lautakunnan asiamiehen välityksellä saivat avustusta Helsingin ulkopuolella.

Täysi-ikäisten avustuksensaajain jakautuminen ikään ja sukupuoleen nähden käy selville allaolevasta taulukosta:

Ikä.	Miehiä.	Naisia.	Yhteensä.	Ikä.	Miehiä.	Naisia.	Yhteensä.
16—19 v.	443	415	858	60—69 v. ..	637	1,189	1,826
20—29 »	2,941	2,254	5,195	70—79 » ..	307	926	1,233
30—39 »	3,096	1,795	4,891	80— » ..	59	252	311
40—49 »	2,038	1,656	3,694	Tunte-			
50—59 »	1,270	1,523	2,793	ton	4	1	5
					Yhteensä	10,795	10,011 20,806

¹⁾ Tähän ei sisälly 4,728 miestä, 3,641 naista ja 941 lasta, jotka olivat saaneet yksinomaan raha-avustusta tai lääkkeitä alle 500 markan arvosta.

Miehistä oli 90.7 % ja naisista 76.3 % 16—59 vuotiaita.

Alaikäisten avustuksensaajain jakautuminen iän ja sukupuolen mukaan kyä selville seuraavasta yhdistelmästä:

Ikä.	Poikia.	Tyt- töjä.	Yh- teensä.	Ikä.	Poikia.	Tyt- töjä.	Yh- teensä.
—3 vuotta	181	155	336	12 vuotta — tai			
3—6 »	239	256	495	tuntematon . . .	79	77	156
7—11 »	212	192	404				
				Yhteensä	711	680	1,391

Kuten ylläolevista luvuista näkyy oli suuri osa lapsista eli 40.3 % 7 vuotiaita tai vanhempia, kun taas lapset alle 3 vuoden muodostivat ainoastaan 24.2 % kaikista alaikäisistä avustuksensaajista.

Tietoja täysikasvuisten avustuksensaajain siviilisäädystä annetaan seuraavassa yhdistelmässä:

Siviilisäätty.	Miehiä.	Naisia.	Yhteensä.
Naimattomia	4,327	4,328	8,655
Naimisissa olevia	5,768	1,468	7,236
Leskiä	454	2,657	3,111
Eronneita	232	833	1,065
Naimattomia äitejä	—	720	720
Siviilisäätty tuntematon	14	5	19
	Yhteensä 10,795	10,011	20,806

3,802 täysikasvuista avustuksensaajaa ja 452 lasta oli Helsingissä syntyneitä, 15,752 16 vuotta vanhemmalla henkilöllä ja 1,050 lapsella oli kotipaikkaoikeus kaupungissa. Yllämainittuja seikkoja valaisevat lähemmin seuraavat luvut:

Syntymäpaikka.	Avustuksensaajat. Yli 16- vuotiaita.	Alle 16- vuotiaita.	Kotipaikka.	Avustuksensaajat. Yli 16- vuotiaita.	Alle 16- vuotiaita.
Helsinki	3,802	452	Helsinki	15,752	1,050
Muu Suomen paikka- kunta	15,869	75	Muu Suomen paikka- kunta	2,290	175
Ulkomaat	632	2	Selvittämätön	2,294	146
Ilmoittamaton paik- kakunta	503	862	N. k. valtiontapaus	470	16
			Tietoja puuttuu	—	4
	Yhteensä 20,806	1,341		Yhteensä 20,806	1,341

Eri ikäryhmien jakautuminen täysikasvuisten avustuksensaajain syntymäpaikan mukaan näkyy seuraavasta yhdistelmästä:

Ikä.	Helsinki.	Muu Suomen paikkakunta.	Ulkomaat.	Syntymä- paikka tuntematon.	Yh- teensä.
16—29 vuotta	1,925	3,833	133	162	6,053
30—49 »	1,254	6,881	245	205	8,585
Yli 50 vuoden	622	5,154	254	133	6,163
Tuntematon	1	1	—	3	5
	Yhteensä 3,802	15,869	632	503	20,806

Kaikista 16—29 vuotiaista avustuksensaajista oli 31.8 % Helsingissä syntyneitä, kun taas 30—49 vuotiaitten ikäryhmän vastaava prosenttiluku oli 14.6 ja yli 50 vuotiaitten ikäryhmän ainoastaan 10.1.

Ammatin mukaan jakautuivat täysikasvuiset avustuksensaajat siten, että 9,028 henkilöä eli 43.4 % oli ammattikehitystä vaille olevia työläisiä, 5,563 henkilöä eli 26.8 % tehtaan- tai ammattityöntekijöitä, 1,795 eli 8.6 % yksityisten palvelijoita, 3,059 eli 14.7 % erilaisten muiden ammattien harjoittajia ja 892 eli 4.8 % varsinaista ammattia vaille olevia henkilöitä sekä 469 eli 2.2 % henkilöä, joiden ammatti oli tuntematon. Sairaus, kivullosuus tai työkyvyttömyys oli syynä 41.9 %:n avustuksentarpeeseen ja vanhuus 7.1 %:n kaikista avustetuista henkilöistä, kun taas 1.0 % oli joutunut köyhäinhoiton rasitukseksi perheen lukuisuuden, 38.6 % työttömyyden, 2.8 % laiskuuden, haluttomuuden, juoppouden y. m. tähden, 3.5 % aviottoman lapsen elättämisen johdosta ja 5.1 % muista syistä. On kuitenkin otettava huomioon, että tilastoon merkitään avuntarpeen syyksi sairaus tai kivullosuus sellaisissakin tapauksissa, joissa lääkärintodistus, mikä melkein aina avunhakijolta vaaditaan, osoittaa avunhakijassa minkä tahansa sairaallosuuden, vian tai heikkouden, vaikka hän vielä onkin joko täysin tai osittain työkykyinen esim. omassa ammatissaan. Näin ollen olisi huomattavasti suurempi työttömyysprosentti todellisuutta vastaavampi.

Avustettavista lapsista oli 1,175 eli 84.5 % avioliitossa ja 205 eli 14.7 % avioliiton ulkopuolella syntyneitä; 11 lapsesta eli 0.8 %:sta puuttuu yksityiskohtaisia tietoja. Vanhempien ammatin mukaan he jakautuivat seuraavasti:

Isän ammatti.	Avio- syntyisiä lapsia.	Äidin ammatti. ¹⁾	Aviottomia lapsia.
Ammattikehitystä vaille olevia		Ammattikehitystä vaille olevia	
työntekijöitä	624	työntekijöitä	92
Tehtaan- tai ammattityöntekij.	301	Palvelijattaria	35
Muita ammatinharjoittajia ..	148	Ammattityöntekijöitä	44
Ammattia vaille olevia henkilöitä tai ammatti tuntematon	102	Muita ammatinharjoittajia ..	22
		Ammattia vaille olevia henkilöitä tai ammatti tuntematon	12
	Yhteensä 1,175		Yhteensä 205

970 tapauksessa elivät molemmat vanhemmat, 204 tapauksessa ainoastaan toinen, 1 tapauksessa olivat molemmat kuolleet, 205 tapauksessa oli äiti naimaton ja 11 tapauksessa ei vanhemmista ole tietoa; 153 lasta eli 11.0 % oli avuntarpeessa perheen lukuisuuden, 568 lasta eli 40.8 % oman sairautensa tai viallisuutensa tähden sekä 666 lasta eli 47.9 % muusta tai tuntemattomasta syystä.

Köyhäinhoitolautakunnan toimesta avustettiin välittömästi vuonna 1932 22,447 eri henkilöä. Hoidetuista, elätetyistä ja rahalla avustetuista oli:

Kunnalliskotiin ja työlaitokseen otettuja	1,987
Elätteelle annettuja	28
Päiväkodeissa ja kesäsiirtoloissa hoidettuja	880
Kotiinsa vähintään 500 markan arvoista suoranaista avustusta saaneita ¹⁾ :	

¹⁾ Avustuksensaajain perheet eivät ole mukaanluetut.

kaupungissa asuvia	13,993
toisella paikkakunnalla asuvia	225
Kotiinsa alle 500 markan arvoista suoranaista avustusta saaneita ¹⁾), jotka olivat nauttineet muutakin apua	947
Lääkkeillä y. m. avustettuja ¹⁾	4,817
Lahjoitettujen varojen koroilla avustettuja ¹⁾	250
Sairaaloissa y. m. laitoksissa kunnalliskodista erillään hoidettuja	7,987
Yhteensä ²⁾ 31,114	

Lisäksi avustettiin 1,030 toisilla paikkakunnilla asuvaa Helsingissä koti-paikkaoikeutta omaavaa henkilöä oleskelupaikan köyhäinhoitoviranomaisten välityksellä.

III. Kunnalliskoti ja työlaitos.

Kunnalliskodissa ja työlaitoksessa hoidettiin kunnalliskodin kirjanpidon mukaan vuonna 1932 1,869 täysikasvuista henkilöä sekä 32 lasta, yhteensä 1,901 henkilöä, joista osa oli kertomusvuonna sekä kunnalliskodissa että työ-laitoksessa ja eräät useampia kertoja jommassakummassa. Edelliseltä vuo-delta jäljellä olevia oli 1,216 henkilöä, vuoden varrella otettiin 685 ja pois-tettiin 695, vuoteen 1933 jäi siis jäljelle 1,206 henkilöä. Poistetuista:

Siirtyi vapaaseen elämään	443	Karkasi laitoksesta	34
Lähetettiin kotiseudulle	8	Kuoli	136
Siirrettiin muihin laitoksiin	74	Yhteensä 695	

Vuoden lopulla jäljellä olevat hoidokit jakautuivat kunnalliskodissa ja työlaitoksessa viettämänsä ajan pituuden mukaan seuraavasti:

Aika.	Hoidok- keja.	Aika.	Hoidok- keja.	Aika.	Hoidok- keja.
Alle 1 vuoden	463	6 vuotta ..	51	27 vuotta	1
1 vuosi	165	7 »	70	28 »	1
2 vuotta	90	8—10 »	117	32 »	1
3 »	34	11—15 »	64	46 »	1
4 »	55	16—20 »	26	Yhteensä 1,206	
5 »	58	21—26 »	9		

Hoidokkien vaihtuminen eri kuukausina selviää allaolevista luvuista:

	Laitok- siin otettuja.	Pois- tettuja.		Laitok- siin otettuja.	Pois- tettuja.		Laitok- siin otettuja.	Pois- tet- tuja.
Tammikuu	85	57	Toukokuu ..	57	54	Syyskuu ..	38	50
Helmikuu	43	40	Kesäkuu ..	67	48	Lokakuu ..	57	65
Maaliskuu	52	57	Heinäkuu ..	59	37	Marraskuu	61	51
Huhtikuu	54	68	Elokuu	58	45	Joulukuu ..	54	123
						Yhteensä 685		695

¹⁾ Avustuksensaajain perheet eivät ole mukaanluetut. — ²⁾ Tähän ei sisälly 9,310 henkilöä, jotka olivat saaneet yksinomaan alle 500 markan arvoisia avustuk-sia; koska sama henkilö vuoden varrella on voinut saada useanlaatuista avustusta, ei summa esitä avustettujen henkilöiden kokonaislukua, vaan niidentapausten lukumäärää, joissa köyhäinhoidon apua on käytetty.

Hoidokkien luku eri kuukausina oli:

	Suurin määrä.	Vähin määrä.	Keski- määrä.		Suurin määrä.	Vähin määrä.	Keski- määrä.
Tammikuu	1,232	1,186	1,209	Heinäkuu	1,132	1,092	1,105
Helmikuu	1,208	1,189	1,200	Elokuu	1,172	1,129	1,154
Maaliskuu	1,208	1,173	1,192	Syyskuu	1,193	1,161	1,185
Huhtikuu	1,189	1,141	1,164	Lokakuu	1,214	1,168	1,198
Toukokuu	1,138	1,107	1,122	Marraskuu	1,235	1,202	1,221
Kesäkuu	1,124	1,100	1,114	Joulukuu	1,244	1,206	1,231
				Koko vuonna	1,244	1,092	1,175

Ikäänsä nähden jakautuivat täysikasvuiset hoidokit¹⁾ kaupungin tilasto-
toimiston laskelman mukaan seuraavasti:

Ikä.	Kunnalliskoti. Miehiä.	Naisia.	Työlaitos. Miehiä.	Yh- teensä.
16—29 vuotta	35	44	124	203
30—49 »	108	136	345	589
50—69 »	230	252	183	665
70--- »	155	331	12	498
Yhteensä	528	763	664	1,955

Syynä kunnalliskotiin ottamiseen oli useimmissa tapauksissa vanhuus
tai sairaus, työlaitokseen ottamiseen työnmuotoinen velan korvaaminen tai
työttömyys.

Hoidokkien siviilisäätty ilmenee seuraavasta yhdistelmästä:

Siviilisäätty.	Kunnalliskoti. Miehiä.	Naisia.	Työlaitos. Miehiä.	Yh- teensä.
Naimattomia	255	386	356	997
Naimisissa olevia	155	63	219	437
Leskiä	87	255	47	389
Eronneita	29	25	41	95
Naimattomia äitejä	—	33	—	33
Siviilisäätty tuntematon	2	1	1	4
Yhteensä	528	763	664	1,955

Syntymäpaikan mukaan jakautuivat täysikasvuiset hoidokit seuraavasti:

Syntymäpaikka.	Kunnalliskoti. Miehiä.	Naisia.	Työlaitos. Miehiä.	Yh- teensä.
Helsinki	115	90	184	389
Muu paikkakunta	413	673	480	1,566
Yhteensä	528	763	664	1,955

Kunnalliskodissa hoidettiin vuoden varrella 32 lasta, joista 17 poikaa ja
15 tyttöä, kaikki alle 2 vuoden.

¹⁾ Täysikasvuisia hoidokkeja oli laitoksissa kaikkiaan vain 1,869, mutta
osa heistä on tässä laskettu kaksi kertaa, koska he vuoden varrella olivat sijoite-
tut sekä kunnalliskotiin että työlaitokseen.

Hoitopäiviä oli vuoden varrella 425,149¹⁾ ja jakautuivat ne seuraavasti:

	Hoitopäiviä kaikkiaan.			Keskimäärin hoidokkia kohden.		
	Kunnallis- koti.	Työ- laitos.	Yh- teensä.	Kunnallis- koti.	Työ- laitos.	Yh- teensä.
Miesten	120,617	93,786	214,403	228	141	180
Naisten	207,521	—	207,521	272	—	272
Lasten	3,225	—	3,225	115	—	115
Yhteensä	331,363	93,786	425,149	251	141	214

Täysikasvuisten hoidokkien hoitopäivien jakautuminen eri ikäryhmien kesken näkyy allaolevasta yhdistelmästä:

Ikäryhmä.	Hoitopäiviä kaikkiaan.			Keskimäärin hoidokkia kohden.		
	Miesten.	Naisten.	Yhteensä.	Miesten.	Naisten.	Yhteensä.
Alle 30 vuoden	15,748	6,647	22,395	99	151	110
30—49 vuotta..	58,273	31,452	89,725	129	231	152
50—69 » ..	92,671	71,213	163,884	224	283	246
70— » ..	47,711	98,209	145,920	286	297	293
Yhteensä	214,403	207,521	421,924	180	272	216

Hoitopäivien luku keskimäärin hoidokkia kohden kohosi siis hoidokkien iän mukaan; naisten päiväluku oli yleensä suurempi kuin miesten.

Kunnalliskodin ja työlaitoksen menot ja tulot olivat:

	Menoja, Smk.		Tuloja, Smk.
Kunnalliskodin	5,587,985: —	Kunnalliskodin	166,347: 05
Työlaitoksen	1,374,953: 60	Työlaitoksen	337,234: 35
Yhteiset menot	835,334: 95	Luontoisetujen korvauks.	774,029: 70
Yhteensä	7,798,273: 55	Yhteensä	1,277,611: 10

Yllämainittujen tulojen lisäksi on kirjoihin tulona viety 181,022: 30 markkaa, s. o. kaupunginvaltuuston kertomusvuodeksi määräämä vähennys toimihenkilökunnan palkoista, joka vähennys oli 5 % huoltovelvollisten ja 10 % ilman sellaista velvollisuutta olevien palkoista.

Tuotannollisten laitosten toiminnan nettotulos kertomusvuonna oli voittoa 566,048: 15 markkaa, nimittäin maanviljelyksestä 7,203: 55 markkaa, sikalasta 151,316: 85 markkaa ja pesulaitoksesta 407,527: 75 markkaa.

Bruttokustannus hoidokkia ja päivää kohden, lapset mukaanluettuina, oli 18: 14 markkaa, rakennuskonttorin laskuun suoritettut vuosi- y. m. korjausten menot, 263,151: 75 markkaa, huomioonotettuina, 18: 75 markkaa. Jos vähennetään kunnalliskodista ja työlaitoksesta kertyneet tulot, saadaan nettokustannukseksi päivää kohden vastaavasti 14: 75 markkaa ja 15: 36 markkaa. Jos taas otetaan mukaan tuloa tuottavain laitosten nettotulot, nousevat nettokustannukset hoidokkia ja päivää kohden 13: 43 markkaan ja 14: 04 markkaan (vuonna 1931 14: 96 markkaan ja 15: 04 markkaan).

Hoidokkien työ. Työkykyisiä hoidokkeja pidettiin työssä laitosten ruoka-loissa ja työsaaleissa sekä pesulaitoksessa, maanviljelystöissä ja sikalassa.

¹⁾ Kunnalliskodin oman kirjanpidon mukaan oli hoitopäiviä kaikkiaan 429,876.

Hoidokeista oli 475 miestä ja 38 naista vuoden varrella korvaamassa työllään kaupungin heille antaman köyhäinhoidon. Heidän laskettiin korvanneen kaupungille 785,748 markkaa.

Lääkärinhoidosta kunnalliskodissa ja työlaitoksessa huolehti laitosten vakinaisen lääkäri, joka kävi laitoksissa säännöllisesti joka päivä. Polikliinisten käyntien luku vuonna 1932 oli 3,593, jakautuen vuoden eri kuukausille seuraavasti:

Tammikuu	300	Toukokuu	215	Syyskuu	264
Helmikuu	312	Kesäkuu	345	Lokakuu	284
Maaliskuu	209	Heinäkuu	308	Marraskuu	416
Huhtikuu	274	Elokuu	312	Joulukuu	354
					Yhteensä 3,593

Kaikkiaan sattui 136 kuolemantapausta, jotka jakoutuivat kuolemansyyn mukaan seuraavasti:

Kuolemansyy.	Mie- hiä.	Nai- sia.	Yh- teensä.	Kuolemansyy.	Mie- hiä.	Nai- sia.	Yh- teensä.
Verisuonten kalkkeutu- minen	15	14	29	Selkäydintauti	1	—	1
Sydän- ja munuaistaudit	22	14	36	Paralysis	1	—	1
Vanhuuden heikkous	3	14	17	Ruusu	—	1	1
Aivohalvaus	7	14	21	Bronkiittihengenahdis- tus	—	1	1
Syöpä	6	6	12	Keuhkokatarri	1	—	1
Unitauti	2	4	6	Keuhkokasvain	1	—	1
Keuhkokuume	1	4	5	Vatsakasvain	—	1	1
Verenmyrkytys	2	1	3				Yhteensä 62 74 136

Kirjastossa oli vuoden lopussa 3,302 kirjaa, joista suomenkielisiä 1,603 ja ruotsinkielisiä 1,699. Kirjalainojen lukumäärä nousi 9,396:een. Lukusali-
käyntien määrä oli vuoden kuluessa 30,084. Paitsi erinäisiä kuvalehtiä oli käytettävänä 51 suomenkielistä sekä 17 ruotsinkielistä Helsingissä ilmestyvää lehteä.

Pesulaitos. Kunnalliskodin pesulaitoksessa suoritettiin kertomusvuonna omien laitosten vaatteiden pesun lisäksi myöskin Kivelän sairaalan ja Kullatorpan lastenkodin, kaupunginkanslian, kunnallisten hammaspoliklinikoiden ja eräiden yksityisten henkilöiden vaatteiden pesu. Kunnalliskodissa pestyt ja mankeloidut vaatteet painoivat 360,605 kg (vuonna 1931 366,052 kg). Pesulaitoksessa työskenteli päivittäin, paitsi 17 palkattua pesijätärtä, 15 hoidokkia, joiden päivätoista pesulaitokselta velottiin 10 markkaa hoidokkia ja päivää kohden. Tuloja oli 989,534: 50 markkaa, kun taas menot olivat 582,006: 75 markkaa, joten siis nettovoitoksi jäi 407,527: 75 markkaa.

Maanviljelys ja puutarhanhoito. Maanviljelystä harjoitettiin kertomusvuonna samalla tapaa kuin aikaisemmin. Työlaitoksen hoidokkien maanviljelyksessä suorittamista päivätoista velottiin siltä 25 markkaa hevospäivätyöstä ja 10 markkaa hoidokaspäivätyöstä. Tulot tekivät 164,756: 50 markkaa, menot taas 157,552: 95 markkaa. Voitto oli siis 7,203: 55 markkaa. Sato käsitti 1,777 hl perunoita, 204 hl lanttuja, 162 hl porkkanoita, 152 hl punajuuria, 17,500 kg kaalia, 19,250 kg heiniä, 5,500 kg kauraa ja vikkeriä, 95 kuormaa vihanbarehua sekä muita vihanneksia ja puutarhatuotteita, kuten rabarberia, viinimarjoja, mansikoita y. m. laitoksen omiksi tarpeiksi.

Sianhoito. Sikakanta oli vuoden alussa 487 eläintä ja vuoden päättyessä 424 eläintä. Vuoden varrella myytiin 78 elävää eläintä 12,975 markasta ja 24,807 kg sianlihaa 226,749: 25 markasta. Sianlihaa toimitettiin omalle ruokakalalle 26,376 kg, arvoltaan 236,545: 75 markkaa. Sikalasta oli vuonna 1932 menoja 351,052: 15 markkaa ja tuloja 502,369 markkaa, joten siis puhdas voitto oli 151,316: 85 markkaa.

IV. Elätteleanto.

Vuonna 1932 oli köyhäinhoidon kustannuksella elättelelle sijoitettu 28 henkilöä, joista 14 miestä ja 14 naista. Nämä jakautuivat avuntarpeen syyn mukaan seuraavasti:

Avuntarpeen syy.	Miehiä.	Naista.	Yhteensä.
Mielisairaus tai tylsämielisyys.....	7	4	11
Sairaus, kivullosuus tai muu syy	6	3	9
Vanhuudenheikkous	—	5	5
Raajarikkoisuus	1	2	3
	Yhteensä 14	14	28

Hoitopäivien lukumäärä oli 8,803, niistä 3,877 miesten ja 4,926 naisten hoitopäivää.

Huoltotoimisto henkisesti sairaita varten sijoitti lisäksi köyhäinhoidon kustannuksella hoidettavaksi useita mielisairaita.

V. Päiväkodeissa ja kesäsiirtoloissa hoidetut.

Eri päiväkodeissa hoidettiin köyhäinhoidon kustannuksella 436 poikaa ja 412 tyttöä, yhteensä 848 lasta, joiden ikä ja perheolot näkyvät seuraavasta yhdistelmästä:

Ikä.	Vanhemmat elossa.	Äiti leski.	Isä leski.	Äiti naimaton.	Vanhemmat tuntemattomat.	Yhteensä.	Näistä:	
							Poikia.	Tyttöjä.
—3 vuotta	53	3	—	25	—	81	48	33
3—6 »	300	42	4	47	1	394	195	199
7—10 »	154	61	5	31	—	251	127	124
11 v. tai tuntematon	65	43	1	12	1	122	66	56
Yhteensä	572	149	10	115	2	848	436	412

15 poikaa ja 17 tyttöä oleskeli köyhäinhoidon kustannuksella kesäsiirtoloissa.

Köyhäinhoitolautakunnan omassa lastenpäiväkodissa hoidettiin vuoden aikana 82 lasta, nimittäin 39 poikaa ja 43 tyttöä. Tämä päiväkot, edelleenkin Alppikadun 19:ssä, oli koko vuoden aikana avoinna kaikkina arkipäivinä, paitsi heinäkuun aikana, jolloin se oli suljettu korjaustöiden takia. Hoitopäivien lukumäärä oli 9,390 eli keskimäärin 114.5 lasta kohden. Keskimäärin on lapsia päiväkodin aukiolopäivinä hoidettu päivää kohden 33.9. Hoidetuista lapsista oli 40 alle 5 vuotiaita, 34 lasta 5—10 vuotiaita ja 8 lasta yli 10 vuotiaita. Päiväkodin brutto kustannukset nousivat seuraaviin määriin:

	Kokonais- kustannus, Smk.	Kustannus hoitopäivää kohden, Smk.
Palkat	¹⁾ 45,133: 25	4: 81
Vuokra	22,200: —	2: 36
Lämpö	3,220: —	—: 34
Siivoaminen	1,390: 15	—: 15
Kaluston hankinta	1,396: 65	—: 15
Kaluston kunnossapito	1,257: 20	—: 13
Tarverahat	1,296: 85	—: 14
Vaatteiden pesu	1,717: 15	—: 18
Ruokinta	31,911: 60	3: 40
Lääkkeet ja sairaanhoitotarvikkeet	844: 95	—: 09
Yhteensä	110,367: 80	11: 75

VI. Suoranaiset avustukset.

Vuoden aikana avustusta rahassa tai erilaisten tarveaineiden muodossa saaneiden avustuksensaajain lukumäärä nousi 16,195:ään ²⁾. Näistä asui 1,255 toisilla paikkakunnilla ja avustus annettiin tällöin oleskelupaikan köyhäinhoitoviranomaisten tai lautakunnan asiamiesten välityksellä. Köyhäinhoitoviranomaisten välityksellä avustetut 1,030 avustuksensaajaa asui 198 eri kunnassa. Vähintään 10 avustuksensaajaa asui seuraavissa kunnissa: Helsingin maalaiskunnassa 172, Viipurissa 78, Haagan kauppalassa 66, Oulunkylässä 61, Turussa 39, Espoossa 29, Kotkassa 26, Tampereella 22, Huopalahdessa 21, Viipurin maalaiskunnassa 20, Keravalla 16, Hämeenlinnassa 15, Kuopiossa 15, Hangossa 13, Vaasassa 13, Porissa 12, Hollolassa 10 ja Porvoossa 10.

Helsingin kaupungissa asuvista täysikasvuista avustuksensaajista oli 947 henkilöä saanut, paitsi muuta apua, suoranaista avustusta vähemmän kuin 500 markkaa, kun taas ³⁾ 14,217 henkilöä oli saanut suuremman määrän. Elatusvelvollisuutta silmälläpitäen jakautuivat viimeksimainitut avustuksensaajat siten, että yksinäisiä miehiä oli 3,320, yksinäisiä naisia oli 4,239, lapsettomia perheitä oli 1,773 ja lapsiperheitä oli 4,885.

Lasten lukumäärä näissä perheissä käy selville seuraavasta yhdistelmästä:

Kunkin perheen lasten luku.	Perheitä, joihin kuului:			Yhteen- sä.
	Mies ja vaimo ynnä lapsia.	Yksinäinen mies ynnä lapsia.	Yksinäinen nainen yn- nä lapsia.	
1	1,548	58	1,010	2,616
2	876	27	413	1,316
3	394	13	147	554
4	190	3	48	241
5	88	2	15	105
6	35	—	2	37
7	11	—	—	11
8	2	—	—	2
9	3	—	—	3
Yhteensä	3,147	103	1,635	4,885

¹⁾ Tästä 4,223:50 henkilökunnan palkanvähennystä. — ²⁾ Ks. s. 81* alav. 1 ja 2. — ³⁾ Tähän sisältyy 225 kaupungin ulkopuolella asuvaa mutta köyhäinhoito-lautakunnan omien asiamiesten välityksellä avustettua henkilöä.

Lapsia yhteensä	6,012	173	2,556	8,741
Lapsia keskimäärin perhettä kohden	1.9	1.7	1.6	1.8

Avustuksesta osallisiksi tulleiden lukumäärä oli näissä tapauksissa yhteensä 27,878¹⁾, niistä 8,343 miestä, 10,794 naista ja 8,741 lasta.

Kaupungissa asuvat 500 markkaa tai enemmän suoranaista avustusta saaneet yli 16 vuotiaat henkilöt jakautuivat iän ja sukupuolen mukaan seuraavasti:

Ikä.	Miehiä.	Naisia.	Yhteensä.	Ikä.	Miehiä.	Naisia.	Yhteensä.
16—19 vuotta	330	187	517	50—59 vuotta	851	1,132	1,983
20—29 »	2,458	869	3,327	60—69 »	395	877	1,272
30—39 »	2,565	1,011	3,576	70—79 »	146	600	746
40—49 »	1,511	1,143	2,654	80— »	29	113	142
				Yhteensä	8,285	5,932	14,217

Tietoja näiden avustuksensaajain siviilisäädystä annetaan allaolevassa yhdistelmässä:

Siviilisäät.	Miehiä.	Naisia.	Yhteensä.
Naimattomia	2,815	2,177	4,992
Naineita	5,049	258	5,307
Leskiä ja eronneita	421	2,946	3,367
Naimattomia äitejä	—	551	551
Yhteensä	8,285	5,932	14,217

Syntymä- ja kotipaikan mukaan nämä avustuksensaajat jakautuivat seuraavasti:

Syntymäpaikka.	Miehiä.	Naisia.	Yhteensä.	Kotipaikka.	Miehiä.	Naisia.	Yhteensä.
Helsinki	1,664	837	2,501	Helsinki	6,420	4,438	10,858
Muu Suomen paikkakunta	6,284	4,803	11,087	Muu Suomen paikkakunta	972	826	1,798
Ulkomaat	236	182	418	Riidanalainen	765	498	1,263
Ilmoittamaton paikkakunta	101	110	211	N. k. valtion-tapaus	128	170	298
Yhteensä	8,285	5,932	14,217	Yhteensä	8,285	5,932	14,217

Avuntarpeen syy oli näissä tapauksissa²⁾:

	Miehiä.	Naisia.	Yhteensä.
Sairaus tai muu työkyvyttömyys	1,706	2,020	3,726
Vanhuus	168	806	974
Perheen lukuisuus	96	101	197
Työnpuute	5,976	1,576	7,552
Oma tai aviopuolison huolimattomuus, juoppous y.m.s.	26	483	509
Muu syy	313	946	1,259
Yhteensä	8,285	5,932	14,217

¹⁾ Tähän eivät sisälly vähemmän kuin 500 markkaa saaneet henkilöt. —
²⁾ Vrt. s. 80*.

Näiden avustuksensaajain jakautuminen ammattinsa mukaan käy selvälle seuraavasta yhdistelmästä:

	Miehiä.	Naisia.	Yhteensä.
Tehdas- ja ammattityöntekijöitä	2,817	1,132	3,949
Ammattikohitusta vailla olevia työntekijöitä	4,203	3,374	7,577
Yksityisten palvelijoita	—	795	795
Muita	1,265	631	1,896
	<u>Yhteensä</u>	<u>8,285</u>	<u>5,932</u>
			14,217

Suoranaisia avustuksia ¹⁾ jaettiin vuoden kuluessa Helsingissä asuville yhteensä 30,752,175: 85 markkaa. Näiden avustuksensaajain lukumäärä, mukaanluettuina sellaiset avustuksennauttijat, jotka, paitsi muuta apua, olivat saaneet suoranaisia avustuksia alle 500 markkaa, nousi 15,165:een, jolloin keskimääräinen avustus avustuksennauttijaa kohden oli 2,027:97 markkaa. Lukuunottaen ainoastaan sellaiset kaupungissa asuvat avustuksensaajat, jotka pelkästään suoranaistakin avustusta olivat saaneet vähintään 500 markkaa, yhteensä 30,533,243: 75 markkaa, oli keskiavustus avustuksennauttijaa kohden 2,147: 66 markkaa.

Viimeksimainittu määrä jakautui avustuksensaajain sukupuoleen näiden seuraavasti:

	Avustuksen- saajia.	Avustusten raha-arvo, Smk.	
		Kaikkiaan.	Keskimäärin avustuksen- saajaa kohden.
Miehiä	8,286	17,522,767: 60	2,115: —
Naisia	5,932	13,010,476: 15	2,193: 27
	<u>Yhteensä</u>	<u>30,533,243: 75</u>	<u>2,147: 66</u>

Avustuksesta osallisiksi tulleiden lukumäärä oli 27,878, joten keskiavustus avustettua henkilöä kohden oli 1,095: 25 markkaa.

Avustukset annettiin osin rahassa, osin ruokatavaroiden, ruoka-annosten, jalkineiden, valmiiden vaatteiden, kankaiden, sukkién y. m. muodossa.

Perheitä, joissa oli sotaorpoja, oli kaikkiaan 63. Suoranaisesti avustettujen sotaorpojen lukumäärä oli 71. Näille lapsille annettujen suoranaisten avustusten kokonaismäärä oli 132,799: 25 markkaa.

VII. Sairaaloissa ja köyhäinhoidolle kuulumattomissa laitoksissa hoidetut.

Helsingin kaupungin köyhäinhoidon kustannuksella hoidettiin 2,883 miestä, 4,531 naista ja 573 lasta allamainituissa sairaaloissa ja laitoksissa:

¹⁾ Laskelman ulkopuolella ovat 4,728 miestä, 3,641 naista ja 941 lasta, yhteensä 9,310 henkilöä, jotka eivät olleet saaneet muuta apua kuin suoranaista avustusta tai lääkkeitä tai molempia yhteensä alle 500 markan arvosta. Tällaisten avustusten yhteissumma oli kertomusvuonna 1,585,367: 95 markkaa.

Sairaalat.	Hoidokit.			Hoitopäiviä kaikkiaan.			Hoitopäiviä keskimäärin hoidokkia kohden.
	Michiä.	Naisia.	Yhteensä.	Miesten.	Naisten.	Yhteensä.	
Marian sairaala ...	852	1,578	2,430	21,941	30,920	52,861	21.8
Kivelän sairaalan sisätautien osasto	105	134	239	¹⁾ 56,328	¹⁾ 86,241	¹⁾ 142,569	¹⁾ 193.4
Kulkutautisairaala	242	354	596	5,863	9,595	15,458	25.9
Tuberkuloosisairaala	353	306	659	27,688	26,734	54,422	82.6
Suomen punaisen ristin sairaala ..	47	86	133	1,066	1,844	2,910	21.9
Yleisen sairaalan eri osastot	216	729	945	5,875	10,537	16,412	17.4
Diakonissalaitos ..	1	8	9	39	437	476	52.9
<i>Mielisairaalat y. m. s.</i>							
Nikkilän sairaala ..	413	519	932	126,343	71,140	197,483	211.9
Kivelän sairaalan mielisairaiden osasto	238	260	498	. ²⁾	. ²⁾	. ²⁾	. ²⁾
Huoltotoimisto henkisesti sairaita varten (keskus-kodit)	31	41	72	5,609	6,517	12,126	168.4
Lapinlahden keskuslaitos	161	154	315	9,136	14,857	23,993	76.2
<i>Muut laitokset.</i>							
Sairaskoti (Sjukhemmet)	2	16	18	732	5,356	6,088	338.2
Pelastusarmeijan Porvoon äitienkoti	—	13	13	—	1,470	1,470	113.1
Pippingsköldin turvakoti	—	44	44	—	2,668	2,668	60.6
S. Mannerheimin koti	—	12	12	—	2,116	2,116	176.3
Vanhainkoti (Älderdoms hemmet)	—	38	38	—	12,892	12,892	339.3
Kaupunkilähetyksen Rajamäen siirtolat	161	35	196	23,350	4,514	27,864	142.2
Kaup.läh. vastaanottokoti y. m. ..	1	66	67	60	3,993	4,053	60.5
Hyvinkään kunnalliskoti ja työlaitos	28	15	43	4,837	3,349	8,186	190.4
Muut laitokset	32	123	155	7,412	17,513	24,925	160.8
Yhteensä	2,883	4,531	7,414	296,279	312,693	608,972	82.1

Lapsista hoidettiin 237 poikaa ja 209 tyttöä kaupungin omissa sairaaloissa sekä 57 poikaa ja 70 tyttöä muissa laitoksissa.

¹⁾ Tähän sisältyvät mielisairaidenkin hoitopäivät. — ²⁾ Ks. alav. 1.

VIII. Lahjoitettujen varojen koroilla avustetut.

Köyhäinhoidolle lahjoitettujen rahastojen korot nousivat seuraaviin määriin:

	Smk.		Smk.
Hedvig Charlotta Gripenbergin rahasto	962: 80	Elsa Maria Lampan rahasto	1,177: —
Wilhelm Elgin rahasto	885: 40	Waldemar Wavulinin lahjoitusrahasto	1,289: 45
Carl Gustaf Hanellin rahasto	447: —	Lasten kesäsiirtolain rahasto	5,253: 95
Alexandras understöd	558: 40	Johan Gustav Rosenbergin rahasto	2,189: 15
Carl Sierckenin rahasto	240: 70	Puolisoiden Isak Mattsson-Kivilän apurahasto	10,000: —
Gustava Katharina Brobergin y. m. rahastot	590: —	Emma Grefbergin rahasto	9,166: 55
W. J. S. Westzynthiuksen testamenttirahasto	1,796: 65	Alfred Kordelinin avustusrahasto	16,185: 10
Maria Bergmanin testamenttirahasto	859: 65	John Holmströmin rahasto	15,163: 55
Adolf Fredrik Sierckin rahasto	601: 75		
Lisette Gardbergin rahasto	85: 95		
		Yhteensä	67,453: 05

Nämä korkovarot, lukuunottamatta Rosenbergin rahaston ja Lasten kesäsiirtolain rahaston korkoja, jotka liitettiin pääomaan, käytettiin avustukseksi 250 henkilölle.

IX. Työttömyysavustukset.

Parina edellisenä vuonna oli kaupungin puolesta jaettu köyhäinhoitolautakunnan välityksellä, mutta ulkopuolella köyhäinhoitolautakunnan varsinaisten määrärahojen, erikoista työttömyysavustusta Helsingin kaupungissa kotipaikka- oikeuden omaaville työttömille. Tämänlaatuista virallista avustustoimintaa ei kertomusvuonna harjoitettu. Sijastaan on mainittava, että kaupunki avusti työttömiä kertomusvuonna muulla tavoin. Niinpä jatkui edellisen vuoden lopulla aloitettu ruuanjakelu helsinkiläisille työttömille koko kertomusvuoden ajan. Kun myöskin kertomusvuonna oli työt käynnissä valtion siirtovaratyömailla, ja Helsingin kaupunki oikeutettiin niihin lähettämään huomattavan joukon työttömiänsä, ja kun heidät voimassaolevien määräysten mukaan paikallisen työttömyyslautakunnan toimesta oli varustettava, milloin tarve niin vaati, tamineilla sekä asunto- ja muonavarjoilla ensimmäiseen tiliin saakka, määräsi kaupunginhallitus, joka Helsingin kaupungissa toimi työttömyyslautakuntana, köyhäinhoitolautakunnan toimittamaan tämän huoltotehtävän ja myönsi lautakunnan käytettäväksi, ulkopuolella lautakunnan varsinaisen menoarvion, useammassa erässä tähän tarkoitukseen tarvittavat määrärahat. Näitä määrärahoja käytettiin yhteensä 166,845: 60 markkaa, ja valmistettiin niiden avulla useille sadoille helsinkiläisille työttömille mahdollisuus ryhtyä työskentelemään puheenaolevilla siirtovaratyömailla.

X. Köyhäinhoitolautakunnan työtuvat.

Vuoden 1932 kuluessa oli toimessa 5 työtupaa, joihin voitiin sijoittaa alla mainitut lukumäärät työntekijöitä: Hämeentien 39:ssä olevaan 100 naista,

Kulmavuorenkadun 2:ssa olevaan 50 naista ja 40 miestä, Helsinginkadun 1:ssä sijaitsevaan 160 miestä (työtupa muutettiin kesäkuun 1 p:nä saman laajuisena Kotkankadun 9:ään), Lönnrotinkadun 32:ssa olevaan 100 naista ja 100 miestä, sekä Pengerkadun 11:ssä olevaan 125 tervettä ja 27 tuberkuloottista miestä, jotka kumpaisetkin ryhmät työskentelivät eri työsaleissa.

Työntekijät saivat työtuissa kaksi aterialla päivässä ja aamuisin voileipää ja maitoa, kuten ennenkin. Työntekijöille maksettu rahapalkka vaihteli 5:stä 15 markkaan päivässä ja tulee siihen lisäksi ruoka, jota miehille annettiin myöskin sunnuntaisin yksi aterialla. Ylimääräisinä viikkopyhinä ja juhlapäivinä saivat naisetkin aterian.

Naisten töistä mainittakoon: höyhenien riipiminen, sukankudonta, virkkaus, peitteiden ompeleminen, matonkuteitten leikkely, maton- ja pyyheliinankankaan kutominen, koneompelu, kehrääminen y. m. Miehet taas suorittivat m. m. seuraavat työt: nahka-, kookos- ja palikkamattojen sekä lelujen valmistamisen, huonekalu- ja verhoilutyöt, riippumatto- ja kassityöt y. m. Huomattavimmat ostajat ja tilaajat olivat: köyhäinhoitolautakunnan kansliat, Sofianlehdön pikkulasten koti, lastentarhain johtokunta, Reijolan lastenkoti, terveydenhoitolautakunta, Kallion lastenkliniikka ja kouluhammaskliniikka.

Työtuissa työskenteli kertomusvuonna yhteensä 990 henkeä. Työskentelevien suurin määrä eri kuukausina oli seuraava:

	Mie- hiä.	Nai- sia.		Mie- hiä.	Nai- sia.
Tammikuu	645	521	Heinäkuu	782	502
Helmikuu	702	543	Elokuu	810	518
Maaliskuu	781	524	Syyskuu	836	519
Huhtikuu	797	527	Lokakuu	852	517
Toukokuu	784	524	Marraskuu	857	494
Kesäkuu	774	499	Joulukuu	770	471

Työtupien bruttokustannukset nousivat 4,421,842: 60 markkaan. Työt päivien lukumäärä oli 190,411, joten bruttomenot työpäivää kohden olivakeskimäärin 23: 22 markkaa. Kun työtupien tulot kuitenkin nousivat 810,587: 65 markkaan ja vuoden vaihteessa sitäpaitsi oli huomattava varasto valmiita töitä, työaineita ja saatavia, muodostuvat nettomenot paljon pienemmiksi. Työtuilla on ollut huomattava moraalinen merkitys, sillä niiden kautta on voitu välttää suoranaisten kotiaivustusten nousua edes jossain määrin.

XI. Juopuneina pidätettyjen huolto.

Toukokuun 8 p:nä 1931 annetun lain 1 §:n säätämiä ilmoituksia saapui poliisiviranomaisille n. k. hiljaisista juopuneista eli henkilöistä, joita poliisiviranomainen ei ollut saattanut syytteeseen ja joita siis ei myöskään oltu juopumuksesta rangaistu, yhteensä 15,183 sekä henkilöistä, jotka olivat tuomitut juopumuksesta rangaistukseen yhteensä 2,695. Jaosto ei ole katsonut tarpeelliseksi ryhtyä puheenaolevan lain 2 §:n säätämiin opastus- tai neuvonta- taikka varoitustoimenpiteisiin jälkimmäiseen ryhmään nähden, koska siihen kuuluvat jo olivat saaneet rangaistuksen ja heidän tapaamisensa olisi tuottanut kovin suuria vaikeuksia. Edelliseen ryhmään kuuluneista 15,183 tapauksesta, joista miehiä koski 13,987 eli 92.1% ja naisia 1,196 eli 7.9%, jaosto käsiteli kaikki, mutta päätti antaa toimenpiteen raueta 10,283 tapauksessa, jota vastoin kirjallinen ohje, neuvo tai varoitus annettiin yhteensä 4,644 tapauk-

nessa ja suullista ohjausta, neuvoa tai varoitusta yhteensä 256 tapauksessa, joista 24 naiselle ja 232 miehelle.

Yllämainituista 15,183 n. k. hiljaisiin juopuneisiin kohdistuneista ilmoituskorteista monet koskivat samaa henkilöä, niin että henkilöluku supistui 8,271:een. Korkein määrä kortteja samasta henkilöstä n. k. hiljaisten juopuneiden ryhmässä nousi 27:ään.

XII. Köyhäinhoidon tulot ja menot.

Kaupungin vuoden 1932 talousarviossa osoitettiin köyhäinhoitoa varten varoja yhteensä 48,655,046 markkaa, josta määrästä kuitenkin 8,000,000 markkaa arvaamattomiin tarpeisiin kaupunginvaltuuston päätösten mukaisesti. Köyhäinhoitolautakunnalla oli siis käytettävissään määrärahoja kaikkiaan 40,655,046 markkaa; mutta vuoden varrella myönsivät kaupunginvaltuusto ja kaupunginhallitus lautakunnalle lisämäärärahoja yhteensä 8,104,061: 15 markkaa sekä 166,845: 60 markkaa työttömien avustamista varten¹⁾. Köyhäinhoitolautakunnan bruttomenot nousivat kaiken kaikkiaan 62,432,916: 20 markkaan, josta varsinaiseen köyhäinhoitoon käytettiin 62,266,070: 60 markkaa, ja kun tästä köyhäinhoitomenojen kokonaismäärästä vähennetään tulot²⁾, 12,365,410: 40 markkaa, jää jäljelle 49,900,660: 20 markkaa, mikä viimeksimainittu summa siis osoittaa varsinaisesta köyhäinhoidosta kaupunkikunnalle aiheutuneet todelliset kustannukset vuonna 1932. Edelläoleviin summiin sisältyvät myös juopuneina pidätettyjen huollosta aiheutuneet kustannukset. Lisäksi on kuitenkin otettava huomioon työttömyysavustuksiin käytetyt ylimääräiset meno-erät, yhteensä 166,845: 60 markkaa, joten lopulliset nettomenot nousivat 50,067,505: 80 markkaan. Vuonna 1931 vastaava summa oli 39,984,067: 05 markkaa, vuonna 1930 31,082,359: 05 markkaa, vuonna 1929 20,649,386: 80 markkaa, vuonna 1928 16,749,655: 10 markkaa, vuonna 1927 15,858,530: 28 markkaa, vuonna 1926 15,816,880: 44 markkaa ja vuonna 1925 14,561,959: 24 markkaa.

Seuraavassa taulukossa esitetään tietoja köyhäinhoidon arvioituista ja todellisista tuloista ja menoista vuonna 1932³⁾:

	Arvioidut tulot ja menot.			Todelliset tulot ja menot.	Määrä, jolla todelliset tulot ja menot ylittävät (+) tai alittavat (—) lasketut.
	Talousarvioon otetut.	Kaupunginvaltuuston ja kaupunginhallituksen myöntämä lisämääräraha.			
	Markkaa ja penniä.				
<i>Tulot.</i>					
Kunnalliskoti	186,500	—	—	166,347 05	— 20,152 95
Työlaitos	392,660	—	—	337,234 35	— 55,425 65
Maanviljelys	185,000	—	—	151,388 50	— 33,611 50
Sikala	600,000	—	—	476,270 —	— 123,730 —
Pesula	994,000	—	—	902,329 50	— 91,670 50
Työtuvat	1,000,000	—	—	759,261 85	— 240,738 15
Korvaus köyhien ylläpidosta	5,200,000	—	—	8,278,454 10	+ 3,078,454 10
Palkanvähennykset	—	—	—	357,057 35	—
Luontoisetujen korvaukset	1,038,096	—	—	937,067 70	— 101,028 30
Yhteensä	9,596,256	—	—	12,365,410 40	+ 2,412,097 05

¹⁾ Ks. s. 90*. — ²⁾ Tulona on tässä laskettu myöskin kaupunginvaltuuston kertomusvuodeksi määräämä vähennys toimihenkilökunnan palkoista, kaikkiaan 357,057: 35 markkaa. — ³⁾ Yksityiskohtaiset tiedot on julkaistu Helsingin kaupungin tilastossa V. 17. 1932.

	Arvioidut tulot ja menot.		Todelliset tulot ja menot.	Määrä, jolla todelliset tulot ja menot ylittävät (+) tai alittavat (—) lasketut.
	Talousarvioon otetut.	Kaupunginvaltuuston ja kaupunginhallituksen myöntämä lisämääräraha.		
	M a r k k a a j a p e n n i ä.			
<i>Menot.</i>				
Köyhäinhuoltolautakunta.....	3,360,980	403,888 65	3,809,318 90	+ 44,450 25
Köyhäinhoidon kassa- ja tilivirasto	285,795	1,400	287,162 95	— 32 05
Lastenpäiväkotit	114,540	793 25	110,367 80	— 4,965 45
Kunnalliskodin ja siihen liittyvien laitojen yhteiset kustannukset .	856,670	3,592	835,334 95	— 24,927 05
Kunnalliskoti	5,908,113	25,680	5,587,985	— 345,808
Työlaitos	1,366,390	19,800	1,374,953 60	— 11,236 40
Maanviljelys	166,800	—	157,552 95	— 9,247 05
Sikala	362,690	—	351,052 15	— 11,637 85
Pesula	598,920	10,000	582,006 75	— 26,913 25
Työtuvat	4,424,148	15,707 25	4,421,842 60	— 18,012 65
Elänteelleanto	100,000	—	55,120 25	— 44,879 75
Sairaanhoito	1) 7,454,000	—	8,853,370	+ 1,399,370
Lääkkeet ja sairaanhoitotarvikkeet	2) 287,000	250,000	616,072	+ 79,072
Suoranaiset avustukset; turvakodeissa y. m. s. hoidettujen kustannuks.	15,000,000	7,348,200	34,799,781 85	+ 12,451,581 85
Päivähoitokustannukset	200,000	25,000	261,298 50	+ 36,298 50
Matkakulut	34,000	3) —	28,656 95	— 5,343 05
Hautauskulut	135,000	4) —	134,193 40	— 806 60
Työttömien avustaminen	—	166,845 60	166,845 60	—
Yhteensä	40,665,046	8,270,906 75	5) 62,432,916 20	+ 13,506,963 45

XIII. Korvaus köyhäinhoidosta.

Asiamiesosaston toimesta perittynä korvauksena köyhäinhoidosta kertyi vuoden kuluessa yhteensä 8,278,454: 10 markkaa, vastaten 13.3% köyhäinhoidon kokonaismenoista vuoden aikana. Tästä määrästä suoritti valtio 1,420,631 markkaa, vieraat kunnat 6,261,957: 15 markkaa ja yksityiset henkilöt, toiminimet y. m. yhtymät 595,865: 95 markkaa. Kertyneestä korvausmäärästä oli korvauksena:

Suoranaisista avustuksista	Smk 6,033,175: 60
Kunnalliskodissa ja työlaitoksessa annetusta hoidosta	» 808,780: 65
Sairaalahoitosta	» 1,360,771: 05
Muusta köyhäinhoidosta	» 75,726: 80
Yhteensä	Smk 8,278,454: 10

Suoranaisten avustusten aiheuttamista vuoden menoista saatiin niinmuodoin takaisin 17.3 %, kunnalliskodin ja työlaitoksen menoista 10.4 % ja sairaalahoitomenoista 15.4 %.

Köyhäinhoidosta peritty korvaus jakaantui eri maksuvelvollisten kesken seuraavasti:

1) Tähän sisältyv muilta tileiltä siirretyt 34,000 markkaa. — 2) Alkuperäinen määräraha oli 300,000 markkaa, josta 13,000 markkaa siirrettiin tilille Elänteelleanto. — 3) Määräraha 40,000 markkaa, josta 6,000 markkaa siirretty tilille Elänteelleanto. — 4) Määräraha 150,000 markkaa, josta 15,000 markkaa siirretty tilille Elänteelleanto. — 5) Hyväntekeväisyyttä harjoittavien järjestöjen keskituskanslian ylläpitoon käytettiin sitäpaitsi 29,650 markkaa.

Valtio, valtiontapauksia	Smk 1,382,762: 10
» sotaorpojen hoidosta	» 37,868: 90
Vieraat kunnat	» 6,261,957: 15
Yksityiset henkilöt, toiminimet y. m. yhtymät	» 595,865: 95
Yhteensä Smk 8,278,454: 10	

Tämän lisäksi on asiamiesosaston toimesta peritty korvausta lastensuojelulautakunnan laitoshoidoon ja yksityiskoteihin sijoittamien lasten hoidosta seuraavasti:

Valtiolta	Smk 648,713: 70
Vierailta kunnilta	» 727,639: 20
Yksityisiltä elatusvelvollisilta	» 308,598: 90
Yhteensä Smk 1,684,951: 80	

Näin ollen on kaikesta rahassa peritystä korvauksesta laskelma seuraava:

Köyhäinhoitolautakunnan antamasta köyhäinhoidosta	
perityn korvauksen kokonaismäärä	Smk 8,278,454: 10
Lastensuojelulautakunnan toimesta sijoitettujen lasten	
hoitokustannuksista perityn korvauksen määrä	» 1,684,951: 80
Yhteensä peritty korvausta Smk 9,963,405: 90	

Paitsi rahassa suoritettua korvausta sai kunta hyvitystä köyhäinhoitolautakunnan ja lastensuojelulautakunnan antamasta hoidosta 475 mieheltä ja 38 naiselta, jotka miehet työlaitoksessa ja naiset kunnalliskodissa työllään korvasivat 785,748 markkaa. Työlaitoksen ahtauden vuoksi ei hyvitysmäärä pääse kohoamaan.

Suoritetuissa rahakorvauksissa on kertomusvuoden aikana ollut lisäystä huomattavissa pääasiallisesti vieraiden kuntien suorittamissa määrissä. Yksityisten henkilöiden korvausmäärä ei ole sanottavasti lisääntynyt, vaikkakin maksajien lukumäärä on melkoisesti kasvanut. Tämä johtuu siitä, että raskaasta pula-ajasta aiheutuneen yleisen köyhtymisen takia korvausvelvolliset nykyisin maksavat korvauksensa kuukausittain keskimäärin 5—100 markan erissä sen sijaan, että aikaisempina vuosina suoritettiin korvausta 50—300 markan erissä. Niiden yksityisiä koskevien velkomustapausten lukumäärä, joista kertomusvuonna suoritettiin korvausta, oli 1,757. Näistä oli köyhäinhoitolautakunnan tapauksia 1,313 ja lastensuojelulautakunnan tapauksia 444.

Taulu I. Yleiskatsaus köyhäinhoitolautakunnan asiamiesosaston kirjenvaihtoon vuonna 1932.

Laitos tai viranomainen y.m., jolta saapui tai jolle lähetettiin kirjelmä.	Saapuneita kirjelmia, jotka koskivat:						Lähetettyjä kirjelmia, jotka koskivat:					
	Helsingin kau- pungille teh- tyjä	Toiselle kun- nalle tehtyjä	Yksityiselle elatusveloi- selle tehtyjä	Valtiolle teh- tyjä	Muuta.	Yhteensä.	Helsingin kau- pungille teh- tyjä	Toiselle kun- nalle tehtyjä	Yksityiselle elatusveloi- selle tehtyjä	Valtiolle teh- tyjä	Muuta.	Yhteensä
	Korvausvaatimuksia.						Korvausvaatimuksia.					
Köyhäinhoitolautakunnat .	1,562	887	51	18	13	2,531	446	4,488	—	24	14	4,972
Yksityiset henkilöt, yhty- mät tai laitokset	—	—	620	—	—	620	—	—	12,161	—	—	12,161
Pastorinvirastot	119	3,086	501	66	9	3,781	100	2,951	484	81	3	3,619
Poliisilaitokset	104	4,170	295	55	1	4,625	101	3,872	291	45	3	4,312
Kruununnimismiehet	3	156	179	—	—	338	2	181	207	—	1	391
Henki- ja kihlakunnankir- jurit	119	21,431	8	6	6	21,570	126	23,277	2	8	5	23,418
Maaherra	926	2,671	246	779	2	4,624	579	2,884	518	968	1	4,950
Korkein hallinto-oikeus ...	14	5	5	17	—	41	26	47	16	35	—	124
Asiamiehet, maistraatit, valtuustot	12	13	6	—	—	31	11	13	11	—	—	35
Kaupungin- tai kruunun- vouti	—	—	—	—	—	—	4	46	51	—	—	101
Lastensuojelulautakunta ...	17	246	507	29	2	801	38	51	—	—	2	91
Sosiaaliministeriö	—	—	—	2	—	2	1	—	—	6	—	7
Muut	99	166	—	4	19	288	98	203	—	13	28	342
Yhteensä	2,975	32,831	2,418	976	52	39,252	1,532	38,013	13,741	1,180	57	54,523

Taulu II. Miesten työlaitoksen työtoiminta vuonna 1932.

Työtoiminnan haarat.	Työtoiminnasta kertyneet tulot, Smk.				Käytetty- jen työtar- vikkeiden arvo, Smk.	Nettotulot (työpal- kat), Smk.
	Kunnallis- kodille teh- dyistä. töistä.	Työlaitok- selle teh- dyistä töistä.	Muille vi- rastoille ja yksityisille tehdyistä töistä.	Yhteensä.		
Puunjalostamo	40,492	4,519	112,530	157,541	101,606	55,935
Jalkineyöt	69,574	33,960	17,772	121,306	93,149	28,157
Sepäntyöt	25,126	5,542	11,172	41,840	27,612	14,228
Maalaamo	23,183	1,664	47,670	72,517	46,764	25,753
Räätälinityöt	61,227	67,424	2,939	131,590	117,154	14,436
Sekalaistyöt	207,602	330	365	208,297	9,707	198,590
Yhteensä	427,204	¹⁾ 113,439	192,448	733,091	395,992	²⁾ 337,099

Työaineita oli 1932 vuoden alussa 128,514: 05 markan arvosta, vuoden varrella hankittiin niitä 392,432: 75 markalla ja kulutettiin 395,992: 05 mar-
kalla, joten työaineiden säästö vuoteen 1933 oli 124,954: 75 markkaa.

¹⁾ Numerot käsittävät vain työtarvikkeiden arvon. — ²⁾ Vrt. alav. 1.

Taulu III. Katsaus köyhäinhoitolautakunnan kansliain työhön vuonna 1932.

	Henkilöitä, jotka on lähetetty:			Maksettuja suor- naisia avustuksia ja elätteleentamaksuja.	Jaettuja lääkkeitä ja sairaanhoitotarvik- keita.	Kustannettuja haukkuksia.	Annettuja varatto- muuslaiduksia.	Annettuja muita laiduksia.	Sisäänjätettyjä anomuksia.	Evätyjen anomusten laiduksia.	Muita asioita.	Asioita yhteensä.
	Kunnalliskotin ja työlaitokseen.	Työtupin.	Toisiin laitok- siin.									
Fabianinkadun kanslia I.												
Tammikuu	—	—	164	2,614	176	5	80	—	1,245	89	476	4,849
Helmikuu	—	—	127	2,337	202	3	39	48	1,353	95	452	4,656
Maaliskuu	—	—	119	2,490	245	6	70	—	1,109	67	476	4,582
Huhtikuu	—	—	118	2,491	339	5	114	2	1,290	119	521	4,999
Toukokuu	—	—	231	2,300	255	4	87	—	1,146	74	464	4,561
Kesäkuu	—	—	101	2,019	128	1	19	4	963	67	392	3,694
Heinäkuu	—	—	144	2,075	394	4	102	30	1,018	136	472	4,375
Elokuu	—	—	110	2,193	184	7	67	—	1,168	84	515	4,328
Syyskuu	—	—	163	2,497	220	5	112	—	1,437	64	553	5,051
Lokakuu	—	—	151	3,209	388	3	105	—	1,420	76	804	6,156
Marraskuu	—	—	100	3,322	284	6	123	—	1,578	86	926	6,425
Joulukuu	—	—	122	3,929	290	—	87	—	1,578	98	1,002	7,106
Yhteensä	—	—	1,650	31,476	3,105	49	1,005	84	15,305	1,055	7,053	60,782
Hämeentien kanslia II.												
Tammikuu	—	—	78	2,928	193	5	25	7	1,246	278	1,629	6,389
Helmikuu	—	—	83	3,072	254	4	7	—	1,354	82	2,077	6,933
Maaliskuu	—	—	89	3,409	256	6	14	5	1,288	57	2,051	7,175
Huhtikuu	—	—	158	3,421	304	10	19	10	1,552	64	1,931	7,469
Toukokuu	—	—	106	3,339	224	4	28	2	1,174	37	1,391	6,305
Kesäkuu	—	—	109	3,044	194	7	15	—	1,237	54	1,169	5,829
Heinäkuu	—	—	89	2,732	194	5	5	2	1,257	23	902	5,209
Elokuu	—	—	131	2,841	196	8	8	—	1,463	112	689	5,448
Syyskuu	—	—	72	3,250	192	6	39	1	1,433	158	1,057	6,208
Lokakuu	—	—	102	3,355	182	2	27	19	1,433	7	1,779	6,906
Marraskuu	—	—	81	3,692	177	7	29	43	1,392	63	1,944	7,428
Joulukuu	—	—	68	3,726	221	5	22	74	1,499	20	1,796	7,431
Yhteensä	—	—	1,166	38,809	2,587	69	238	163	16,328	955	18,415	78,730
Anjalantien kanslia III.												
Tammikuu	—	—	85	3,067	442	6	113	4	1,050	268	141	5,176
Helmikuu	—	—	99	3,399	504	7	168	—	1,023	276	128	5,604
Maaliskuu	—	—	65	3,474	524	11	75	18	1,061	296	122	5,646
Huhtikuu	—	—	138	3,428	609	3	108	2	1,278	276	134	5,976
Toukokuu	—	—	72	3,327	411	5	92	4	991	246	131	5,279
Kesäkuu	—	—	171	3,083	389	6	98	—	1,002	209	127	5,085
Heinäkuu	—	—	86	3,155	401	4	80	3	1,114	270	183	5,296
Elokuu	—	—	103	3,460	463	4	103	9	992	308	156	5,598
Syyskuu	—	—	117	3,698	517	1	92	5	1,268	287	152	6,137
Lokakuu	—	—	106	3,767	390	3	103	—	1,031	251	174	5,825
Marraskuu	—	—	158	3,021	445	3	64	2	918	220	202	5,033
Joulukuu	—	—	98	3,617	420	4	47	10	992	318	251	5,757
Yhteensä	—	—	1,298	40,496	5,515	57	1,143	57	12,720	3,225	1,901	66,412

	Henkilöitä, jotka on lähetetty:			Maksettuja suora- naisia avustuksia ja elätteenantomaksuja.	Jaettuja jääkkeitä ja sairaanhoitotarvik- keita.	Kustannettuja hautauksia.	Annettuja varatto- muustodistuksia.	Annettuja muita todistuksia.	Sisäänjätettyjä anomuksia.	Evätytjen anomusten ilmoituksia.	Muuta asioita.	Asioita yhteensä.
	Kunnalliskotin ja työhallitukseen.	Työluopin.	Toisiin laitok- siin.									
Runebergink. kanslia IV.												
Tammikuu	—	—	80	1,401	185	6	154	4	1,358	250	515	3,953
Helmikuu	—	—	154	2,084	170	6	106	4	1,153	250	522	4,449
Maaliskuu	—	—	114	2,316	207	4	116	4	1,129	227	468	4,585
Huhtikuu	—	—	129	2,069	197	4	125	1	1,235	279	394	4,433
Toukokuu	—	—	125	1,961	162	2	105	4	1,059	248	312	3,978
Kesäkuu	—	—	136	1,809	148	5	85	2	934	289	389	3,797
Heinäkuu	—	—	113	1,717	154	4	90	—	1,077	339	503	3,997
Elokuu	—	—	91	1,918	240	5	107	—	1,276	344	418	4,399
Syyskuu	—	—	135	2,238	199	6	141	2	1,371	284	347	4,723
Lokakuu	—	—	155	2,842	213	8	129	—	1,451	416	509	5,723
Marraskuu	—	—	135	3,255	225	6	137	—	1,748	490	504	6,500
Joulukuu	—	—	107	3,811	253	2	127	—	1,614	413	683	7,010
Yhteensä	—	—	1,474	27,421	2,353	58	1,422	21	15,405	3,829	5,564	57,547
Franzéninkadun kanslia V.												
Tammikuu	—	—	195	3,116	470	8	50	—	1,539	633	650	6,661
Helmikuu	—	—	153	3,612	534	4	41	—	1,539	948	946	7,777
Maaliskuu	—	—	110	3,718	428	9	48	—	1,422	883	763	7,381
Huhtikuu	—	—	135	3,749	479	7	49	—	1,401	1,009	1,350	8,179
Toukokuu	—	—	152	3,671	433	5	63	—	1,371	983	1,077	7,755
Kesäkuu	—	—	103	3,544	311	6	52	—	1,264	738	1,306	7,324
Heinäkuu	—	—	96	3,097	357	5	35	—	1,452	799	1,106	6,947
Elokuu	—	—	158	3,351	409	5	48	—	1,598	1,141	918	7,628
Syyskuu	—	—	203	3,736	474	5	69	—	1,571	941	1,029	8,028
Lokakuu	—	—	101	3,799	363	6	34	—	1,564	843	1,173	7,883
Marraskuu	—	—	126	4,563	520	4	16	—	1,712	948	1,206	9,095
Joulukuu	—	—	79	5,473	419	7	15	—	1,815	1,087	1,188	10,083
Yhteensä	—	—	1,611	45,429	5,197	71	520	—	18,248	10,953	12,712	94,741
Siltasaarenk. lai- toskanslia VI.												
Tammikuu	38	53	74	1,505	69	1	16	—	694	1	847	3,298
Helmikuu	41	89	56	1,369	80	2	7	—	722	—	742	3,108
Maaliskuu	26	91	94	1,563	63	3	3	—	828	5	740	3,416
Huhtikuu	29	87	71	1,464	86	9	18	—	861	22	848	3,495
Toukokuu	33	83	108	1,100	75	—	13	1	623	13	787	2,836
Kesäkuu	29	79	113	1,179	71	—	9	3	634	10	632	2,759
Heinäkuu	20	52	120	882	80	6	26	6	554	14	729	2,489
Elokuu	20	73	205	953	77	2	19	6	553	2	658	2,568
Syyskuu	17	163	140	1,206	111	—	4	5	757	4	930	3,337
Lokakuu	28	152	120	1,434	71	6	12	2	803	3	868	3,499
Marraskuu	43	106	116	1,541	78	6	20	4	732	7	612	3,265
Joulukuu	27	13	113	1,373	72	6	13	—	734	7	463	2,821
Yhteensä	351	1,041	1,330	15,569	933	41	160	27	8,495	88	8,856	36,891
Vilhonvuorenku- jan kanslia VII.												
Lokakuu	—	—	111	2,572	194	2	100	16	1,402	393	741	5,531
Marraskuu	—	—	96	3,820	269	—	108	26	1,348	335	613	6,615
Joulukuu	—	—	104	4,202	200	8	94	17	1,274	280	444	6,623
Yhteensä	—	—	311	10,594	663	10	302	59	4,024	1,008	1,798	18,769
Kaikkiaan	351	1,041	8,840	209,794	20,353	355	4,790	411	90,525	21,113	56,299	413,872